

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΣΙΛΟΥΑΝΟΥ ΤΟΥ ΑΘΩΝΙΤΟΥ

«Δὸς Κύριε, ἵνα πάντες οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες
προσεύχονται εἰς Σέ, γνωρίσουν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἁ-
γιον».

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ποίημα Παύλου Ἱερομονάχου.

Κήρυξ δέδοσαι, τῇ οἰκουμένη, σὺ γλυκύτατος, ἐν
θεολόγοις, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης τρισόλβιε·
τὸν Ταπεινὸν γὰρ καὶ Πρᾶον ἐώρακας, καὶ τὴν
Ἐκείνου καρδίαν κατέμαθες. Ὅθεν ἅπαντες, Σι-
λουανὲ ἔλλαμπόμενοι, τοῖς σοῖς θεογλώσσοις ρήμα-
σι, δοξάζομεν τὸ Πνεῦμα τὸ δοξάσαν σε.

Ἔτερον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ποίημα Ζαχαρίου Ἱερομονάχου.

Πνεῦμα Ἅγιον λαβὼν ἐν γνώσει, καὶ κτησάμε-
νος Ἀδὰμ τὸ πένθος, ἀκορέστως Χριστὸν
ἐπεπόθησας· στερρῶς τὸν νοῦν εἰς τὸν Ἄδην ἐκρά-
τησας καὶ τοὺς βροτοὺς ὑπὲρ φύσιν ἠγάπησας.
Πάτερ, πρέσβευε αἰεὶ τῷ Θεῷ δωρήσασθαι ἡμῖν,
Σιλουανέ, τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως πολὺ ἠγάπησας
καὶ πολλὴν εὐρες,
Χάριν θείου Πνεύματος,
Σιλουανέ παρὰ Χριστοῦ,
ὅθεν τὰ ἔθνη βοῶσί σοι·
Χαίροις ὦ Πάτερ,
Πατέρων παγκόσμιε.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΣΙΛΟΥΑΝΟΥ ΤΟΥ ΑΘΩΝΙΤΟΥ

Β' ἔκδοσις βελτιωμένη

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΣΙΜΩΝΟΣ ΠΕΤΡΑΣ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ 1995

Πρόλογος

Τὸ τεῦχος αὐτὸ εἶναι ἡ πρώτη τύποις ἔκδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου. Οὗτος εἶναι ἐκ τῶν νεωτάτων ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, σημερινὸς ἅγιος, βλαστὸς τῆς Ἱ. Μονῆς Παντελεήμονος Ἁγίου Ὁρους.

Ἐγένετο γνωστὸς καὶ δεκτὸς ὄχι μόνον εἰς τὸν χώρον τῆς πατρίδος μας καὶ τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ καὶ «ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν», ἀναγινωσκόμενος εἰς τὰς διαφόρους γλώσσας καὶ ἀπολανόμενος ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ποὺ κατανοοῦν τὸ μήνυμα τοῦ Ἁγίου μας. Εἶναι, πράγματι, ἓνας ὁδηγὸς ἀπὸ ἐκείνους ποὺ «ὁμοίως φωτὶ λάμπουσι, προπορεύονται καὶ φωτίζουναι»¹. Ἐζήσῃ δι' ὅλου του τοῦ εἶναι μὲ ἀσβεστον πνευματικὴν δίψαν, ἡσυχίαν, βαθεῖαν προσευχὴν καὶ σκληρὰν ἀσκησιν ἕως τέλους, ἀκόμη καὶ ὅταν ἦτο ἐπιφορισμένος διὰ χρόνια νὰ παρακολουθῇ καὶ νὰ κατευθύνῃ ὡς οἰκονόμος μεγάλων οἰκοδομικῶν ἔργων ἐργάτας!

Φῶς καὶ φωτιὰ ἐπλήρωσε τὴν καρδίαν καὶ ὅλον τὸ σῶμά του, ὅταν κατηξιώθη νὰ ἴδῃ τὸν ζῶντα καὶ ἀληθινὸν Χριστόν. Ἐζήσῃ ταπεινὸς ὡς Θεοῦ οἰκονόμος, φιλόξενος, φιλάγαθος, σώφρων, δίκαιος, ὀσιος², ἔγινε πιστὸς μάρτυς τῶν θεοφανειῶν του καί, τώρα πλέον, συμμετέχει τῆς οὐρανόθεν καθημερινῆς πανδαισίας. Ἐκεῖ περιχωρεῖ, ἀσφαλῶς ὄχι μόνος, ἀλλὰ καὶ μὲ τὰ ἔγγονά του, ὅλους δηλαδὴ ἐκείνους ποὺ ἡ ζωὴ του καὶ ἡ μαρτυρία του τοὺς συνεκλόνησε, τοὺς προητοίμασεν καὶ αὐτοὺς ὡς μάρτυρας καὶ τοὺς κατίθνε πρὸς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καθὼς λέγει ὁ προφήτης Ἡσαΐας: «Οἱ ἐκλεκτοὶ μου οὐ κοπιάσουσιν εἰς κενόν... καὶ τὰ ἔγγονα αὐτῶν μετ' αὐτῶν ἔσονται»³.

Ὁ Ἅγιος ἔζησεν ὀσιακῶς 46 χρόνια εἰς τὸ Μοναστήριον, ἕως ὅτου ἐκοιμήθη τῷ 1938 καὶ ἐκληρονόμησε τὴν ἀπαυστον δόξαν. Ἐως τώρα ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ τὸν ἐνθυμοῦνται, ἰδιαίτατα δὲ ὁ πολὺς Γέρον Ἀρχιμανδρίτης Σωφρόνιος, ἐπιστήθιος καὶ πιστὸς μαθητὴς του, ζήσας ἐν-

1. Παροιμ. 4, 18

2. Τίτ. 1, 7-8

3. Ἡσ. 65, 23.

νέα ἔτη μὲ τὸν Ἅγιον ὁμόδρομος, ὁμόζυγος καὶ ὁμοίθης, μιμητὴς τῆς ἐκείνου ὀσιακῆς βιοτῆς, τώρα δὲ εὐγενῆς καὶ γεράσιμος κίττωρ τῆς Ἱ. Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου ἐν ESSEX εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Ὁ σεπτὸς οὗτος ἀγιορεΐτης καὶ διακριτικὸς Γέρον, ὁσάκις χρειασθῆ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τινος προβλήματος, εὐθὺς διερωτᾶται: «Τί θὰ μοῦ ἔλεγεν ἡ Μετανοιά μου καὶ οἱ πατέρες τοῦ Ἁγίου Ὁρους;» Αὐτὸς ἔγινεν ἀκριβῆς ἐρημνευτὴς καὶ ἄριστος βιογράφος τοῦ Ἁγίου Σιλουανοῦ, ὅστις ἐπαρουσίασεν εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον τοὺς σκληροὺς καμάτους καὶ τὰς πνευματοβρύτους γραφάς του, ὡς εὐεργεσίαν καὶ παράκλησιν ἀναριθμητῶν θεοδιψάστων ψυχῶν.

Ἐλέχθη, ὅτι «τὸν ἅγιον ἕνας ἄλλος ἅγιος ἤμπορεῖ νὰ τὸν κατανοήσῃ καὶ νὰ τὸν παρουσιάσῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν». Εὐτυχῶς ποὺ ὁ Θεὸς ὡς θεῖον δῶρον κατηξίωσε τὸν π. Σωφρόνιον νὰ ἀποκαλύψῃ τὸν Ἅγιον καὶ νὰ φανερώσῃ τὸν πλοῦτον τῆς ὀρθοδόξου παραδόσεως εἰς τὴν Δύσιν, στρεφομένην μετὰ πολλῆς νοσταλγίας πρὸς τὰς ἀρχεγόνους πηγὰς τῆς κατ' Ἀνατολὰς Ἐκκλησίας. Ἡτύχησε δὲ καὶ νὰ ἴδῃ ὁ υἱὸς τὴν ὑπὸ τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐπίσημον ἀναγνώρισιν τῆς ἀγιότητος τοῦ κατὰ πνεῦμα πατρὸς καὶ καθηγητοῦ αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν ἐγκαινιασμὸν τοῦ πρώτου ἱεροῦ Ναοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ ὁσίου Σιλουανοῦ καὶ τοῦ δευτέρου, ἤδη δὲ καὶ τρίτου καὶ τετάρτου, ὡς καὶ τὴν σωρείαν τῶν πολυγλώσσων ἐπανεκδόσεων τοῦ ἔργου τοῦ νέου ἀγίου.

Ἡ συνταχθεῖσα αὕτη ἀκολουθία νῦν ἐκδίδεται τύποις, ἐγκριθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἱ. Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Αἱ εὐχαὶ τοῦ Ἁγίου Σιλουανοῦ ἅς συνοδεύουν πάντα τοὺς ἐντροφῶντας εἰς τὴν μελίρρτον διδασκαλίαν Του, ὅστις ὀλόκληρος εἶναι θησαυρὸς σωτηρίας, σοφίας, ἐπιστήμης, εὐσεβείας καὶ δικαιοσύνης⁴.

Ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σίμωνος Πέτρας

Ἀρχιμανδρίτης Αἰμιλιανὸς

Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ 1991

4. Ἦσ. 33, 6.

Εἰς ἔνδειξιν δὲ τούτου καὶ βεβαίωσιν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα Πατριαρχικὴ ἡμῶν καὶ Συνοδικὴ Πράξις, καταστρωθεῖσα μὲν καὶ ὑπογραφεῖσα ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐν ἴσῳ δὲ καὶ ἀπαρλλάκτῳ ἀποσταλεῖσα τῇ Ἱερῇ τοῦ Ἀγίου Ὁρους Κοινότητι, πρὸς κατάθεσιν ἐν τοῖς οἰκείοις Ἀρχείοις.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ α᾿πλ', κατὰ μῆνα Νοέμβριον (κς'), Ἐπινεμήσεως ΙΑ'.

Ἐπιμνηστεύεται ἡ ἀποστασία

τῶν Ῥωσσοφίλων τῶν ἐκ τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς Βουλγαρίας

τῶν Ἑλλήνων τῶν ἐκ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γαλλίας

τῶν Ἑλλήνων τῶν ἐκ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γαλλίας

τῶν Ἑλλήνων τῶν ἐκ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γαλλίας

τῶν Ἑλλήνων τῶν ἐκ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γαλλίας

τῶν Ἑλλήνων τῶν ἐκ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γαλλίας

ΙΕΡΑ ΚΟΙΝΟΤΗΣ
ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΑΘΩ

ΚΑΡΥΛΙ, ΤΗ...17...Αύγουστου...1988...

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ.2/33/602

Τῷ Ἁγίῳ Καθηγουμένῳ
τῆς Ἱ.Μ.Σίμ.Πέτρας
Ἀρχιμ.κ.Διμιτρίανῳ
Ἐἰς τὴν Αὐτὴν

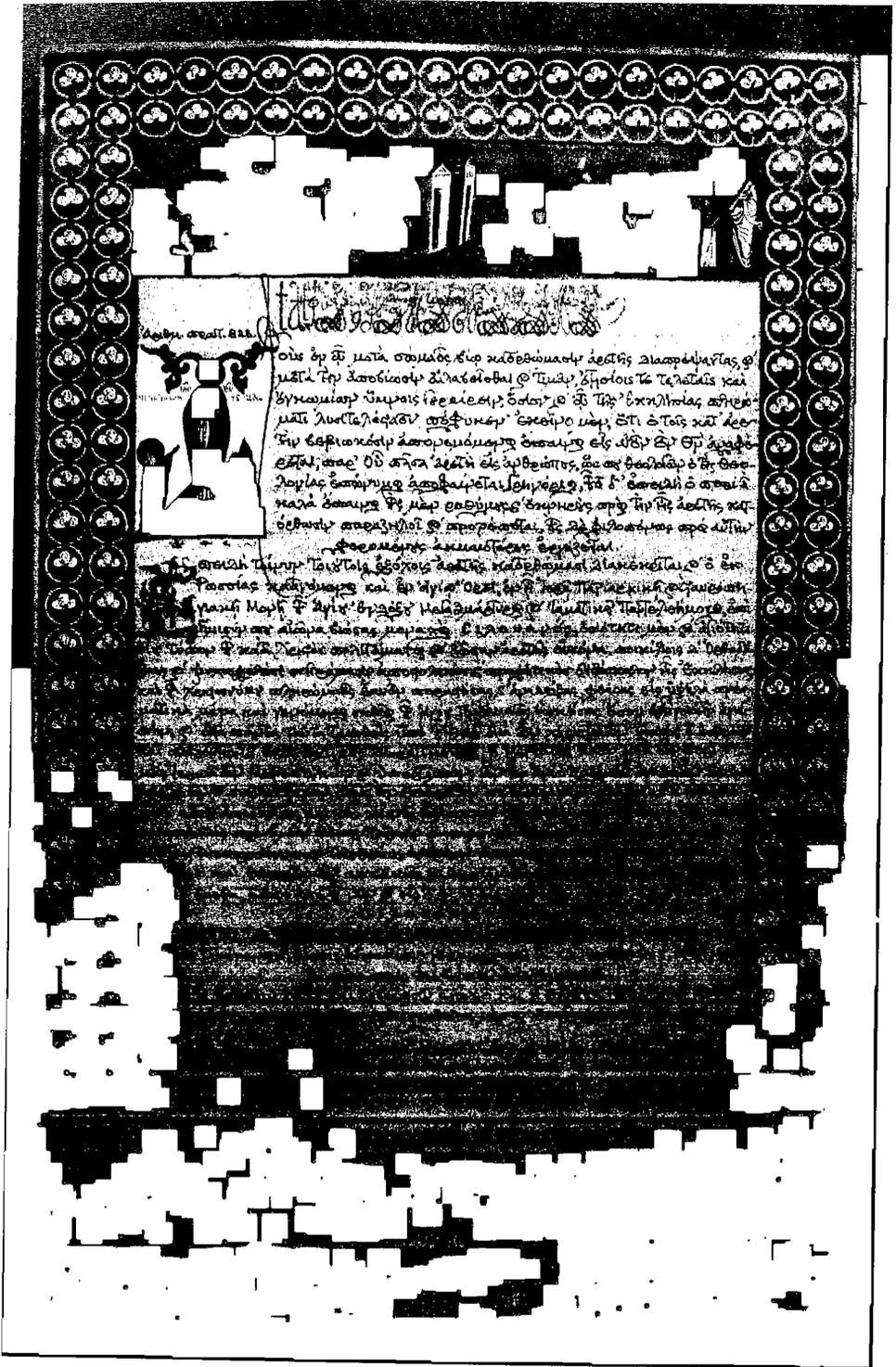
Τὴν Ἑμετέραν Πανοσιολογιότητα
ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμεθα,

Φιλαδέλφως εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ'ἀρ.πρωτ.
183/23-7-88 Ἑμετέρου ἐγγράφου, δι' οὗ ἡ Ἑμετέρα Πανοσιολογιότης ἠτήσατο
παρά τῆς Ἱ.Κοινοτήτος, ἵνα μελετήσῃ συνταχθεῖσαν ἀκολουθίαν πρὸς τιμὴν
τοῦ ὁσίου Σιλουανοῦ τοῦ Ἀγιορείτου, ὑπὸ τοῦ Ἑμετέρου ἀδελφοῦ Ἱερομονά-
χου Ἀθανασίου, προκειμένου νὰ ἐκδοθῇ ἐν συνεχείᾳ, γνωρίζομεν Ἑμῖν ὅτι ἡ
καθ' ἡμᾶς Ἱ.Κοινότης ἀνέθεσεν εἰς ἐπιτροπὴν ἀποτελεσθεῖσαν ἐκ τῶν ἁγίων
Ἀντιπροσώπων τῶν Ἱ.Μονῶν Σταυρονικήτα καὶ Γρηγορίου τὴν μελέτην αὐτῆς
καὶ ἀνεῦρεν οὐδὲν ἄπᾶδον εἰς τὰ ὁῤῃματα καὶ παραδόσεις τῆς ὀρθοδόξου ἐκ-
κλησίας. Κατόπιν ἔγκρινε τὴν ἐκδοσὶν αὐτῆς, συγχαίρει τὸν ποιήσαντα ἀδελφόν
καὶ εὐχεται αὐτῷ τε καὶ Ἑμῖν, πλουσίαν τὴν εὐλογίαν τοῦ ἁγίου εἰς τὸν μο-
ναχικὸν ἀγῶνα τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεως.

Ἐπὶ δὲ τούτοις διατελοῦμεν μετὰ τῆς ἐν Χριστῷ φιλαδελφίας καὶ
ἀγάπης.

Ἄπαντες οἱ ἐν τῇ κοινῇ Συνάξει Ἀντιπρόσωποι καὶ Προϊστάμενοι τῶν
εἰκοσίων Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἀθῶ.

Ἡ παρά τῃ Ἱερᾷ Κοινότητι τοῦ Ἁγίου Ὁρους εὐρισχομένη περγαμηνή, περιέχουσα τὴν Πατριαρχικὴν καὶ Συνοδικὴν Πράξιν.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

ΟΡΘΡΟΣ

Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

«Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα πάντας ἐνοῖ, καὶ διὰ τοῦτο οἱ Ἅγιοι εἶναι πλησίον ἡμῶν. Καὶ ὅταν προσευχώμεθα εἰς αὐτούς, τότε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ αὐτοὶ ἀκούουν τὰς προσευχάς, καὶ αἱ ψυχαὶ ἡμῶν αἰσθάνονται τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεΐαν των».

ΜΗΝΙ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΩ ΚΔ' (Π.ΗΜ.ΙΑ')
ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ
ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΣΙΛΟΥΑΝΟΥ ΤΟΥ ΑΘΩΝΙΤΟΥ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΩ

Ἰστῶμεν στιχ. δ' καὶ φάλλομεν στιχ. προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Νέον ἄνθος ἐξήνθησε, Θεοτόκε τοῦ Κλήρου
σου, πνέον τὴν τοῦ Πνεύματος θείαν ὄσφρη-
σιν, Σιλουανὸς ὁ θαυμάσιος, ἀρχαίων ὁμότροπος,
ἀσκητῶν καὶ ἐραστής, σοῦ Υἱοῦ μανικώτατος,
"Ὀν τρανώτερον, ἰκετεύει δοθῆναι τοῖς τιμῶσι,
τὴν ὁσίαν αὐτοῦ μνήμην, τὰς δωρεὰς τὰς τῆς Χά-
ριτος.

Εξ Ῥωσσίας μὲν πέφυκας, ὡς βλαστός τις
θεόσπαρτος, Ἄθω δὲ κατέλαβες τὸν ἐξά-
κουστον, ἔνθα ὡς κλῆμα καλλίκαρπον, τοῦ Σχή-
ματος ἤνεγκας, οἶνον τὸν μεθυστικόν, ὃν παρέχεις
ἀκένωτον, τοῖς διψῶσι σου, τὰ θεόπνευστα λόγια
τρισμακάρα, γραμματεῦ τῆς Βασιλείας, Σιλουανὲ
ἀπλανέστατε.

Οὐδαμῶς ἐκολάκευσας, τὸ σὸν σκεῦος τὸ πη-
 λινον, πόθον ἔχων Ὅσιε ἀποδύσασθαι, τοῦ
 πεπτωκότος τὸ ἔνδυμα, φορέσαι δὲ ἔκλαμπρον
 τοῦ καινοῦ Ἄδὰμ στολήν, συνεργὸν προσλαβόμε-
 νος καὶ συλλήπτορα, Μετανοίας σου θεῖον κηδε-
 μόνα, ἀθλοφόρων πρωτοστάτην, Παντελεήμονα
 μέγιστον.

Ως θυσίαν αἰνέσεως, τῷ Κυρίῳ προσῆξε σε, ἡ
 Πατρίς σου Ὅσιε ἐορτάζουσα, τοῦ φωτι-
 σμοῦ τὰ μνημόσυνα, καὶ λέγει προσδέχου μου, ὦ
 Νυμφίε Ἰησοῦ, τὸν καρπὸν τῆς κοιλίας μου, ὃν
 τὸ Πνεῦμά Σου, ἀπεκύησε δῶρον εὐφροσύνης,
 Ἐκκλησίᾳ τῇ ἀγίᾳ, Σιλουανὸν τὸν μακάριον.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Ε,θαυμάστωσας τὸν Κύριον Ὅσιε, ἐν τῷ βίῳ
 σου τῷ θεσπεσίῳ. Αὐτὸν γὰρ ἐκζητῶν ἀπὸ
 παιδὸς διψητικῶς, διὰ τῆς πείρας τοῦ Ἁγίου
 Πνεύματος εὗρες ἐν τέλει, καὶ τοῦ γλυκασμοῦ ἐμ-
 φορηθεῖς τῶν ἀκτίστων δωρεῶν, πᾶσι παρέχεις
 διὰ τῶν θεογράφων σου λόγων, τὸ πλήρωμα τῆς
 ζωῆς τοῦ Εὐαγγελίου, ὅπερ ταπεινώσει διηνεκεῖ
 κεκρατηκῶς, δώρησαι ἡμῖν Σιλουανὲ τοῖς τιμῶσι
 σε.

Καὶ νῦν. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον. Καταξίωσον.

Εἰς τὸν Στίχον.

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Χάριν Σιλουανέ, τοῦ Πνεύματος παράσχου,
πᾶσι τοῖς μετὰ πόθου, τὴν μνήμην σου τε-
λοῦσι, καὶ ὕμνοις σε γεραίρουσιν.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον...

Δίψαν τὴν τοῦ Θεοῦ, κατάσβεσον γραφαῖς σου,
καὶ δρόσισον καρδίας, Σιλουανέ ὡς οἶσθα, τῇ
δρόσω τῇ τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου...

Ηρήνησον ἐπ' ἐμοί, Προπάτορος τῷ θρήνω,
Σιλουανέ τρισμάκαρ, καὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι,
ζωὴν μου κατεκάλυψαν.

Δόξα. Τριαδικόν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, Τριάς ἡ Παναγία, ἡ νῦν χα-
ρισισαμένη, παράκλησιν τῷ κόσμῳ, Σιλουανὸν
τὸν δοῦλον σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Δέσποινα νῦν ἰδού, εὐῶδες ἄνθος ἤλθεν, ἐκ τοῦ
σοῦ Κλήρου νέον, πιστοὺς καταμυρίζον, ὁ-
σμαῖς τοῦ θείου Πνεύματος.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον κλπ. Ὅτι σοῦ ἐστίν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ποίημα Παύλου Ἱερομονάχου.

Κήρυξ δέδοσαι, τῇ οἰκουμένη, σὺ γλυκύτατος, ἐν
θεολόγοις, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης τρισόλβιε·
τὸν Ταπεινὸν γὰρ καὶ Πρᾶον ἐώρακας, καὶ τὴν
Ἐκείνου καρδίαν κατέμαθες. Ὅθεν ἅπαντες, Σι-
λουανὲ ἔλλαμπόμενοι, τοῖς σοῖς θεογλώσσοις ρήμα-
σι, δοξάζομεν τὸ Πνεῦμα τὸ δοξάσαν σε.

Ἔτερον.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Κατηγλαΐσας Πάτερ Ὅρος τοῦ Ἄθωνος, ὑπὲρ
φύσιν βιώσας καὶ τὴν τοῦ Πνεύματος, ἐπιδει-
ξάμενος ἡμῖν θεῖαν ἐνέργειαν, ὅθεν τιμῶντες σου
σεπτῶς, τὴν μνήμην ὧ Σιλουανέ, δοξάζομεν ἐκ
καρδίας, τὸν παρασχόντα σε μέγαν, τῇ Ἐκκλη-
σίᾳ χριστοκήρυκα.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ
ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ἰστώμεν στίχ. ζ' καὶ φάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Εὐφραντικῶς νῦν ἐν ὕμνοις, ἀνευφημήσωμεν,
νέον βλαστὸν τοῦ Ἄθω, προστεθέντα ἀξίως,
τῷ δήμῳ τῶν Ὁσίων, ὧν ἀκριβῶς, ἀρετὰς ἐμι-
μήσατο Σιλουανὸν τὸν θεόπτην, ἐκζητητὴν καὶ
μηνύτορα τῆς Χάριτος.

Α, πὸ παιδὸς Ὁν ἐζήτηεις, Θεὸν κατέχεις ἰδού,
οὐχὶ φιλῆ τῇ γνώσει, ἀλλὰ Πνεύματος Πά-
τερ, δυνάμει ἀπορρήτῳ καὶ ἐκτενῶς, τὰς δεήσεις
προσάγεις σου, ὅπως τὰ ἔθνη πλησθῶσι Σιλουα-
νέ, δωρεᾶς τῆς θείας Χάριτος.

Ηε τοῦ Θεοῦ Βασιλεία, ἐντὸς ἀνθρώπου ἐστί,
καθὼς φησὶν ἀφεύστως, ὁ ἡμῶν Νομοθέ-
της, διὸ σφοδρῶς ἐγκύψας, Σιλουανέ, εὔρες ταύ-
της τὰ ρεύματα, καταδροσίζοντα γῆν σου τὴν
νοητὴν, καὶ τὰ σπέρματα αὐξάνοντα.

Ἔτερα. Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις εὐγνωμοσύνης ἄσμασιν, ἀποδώσομεν τὴν ὀφειλὴν σοι, Πάτερ θεοδόξαστε ὅσοι σου, δίψη ταῖς γραφαῖς ἐτρυφήσαμεν, καὶ ἐστοιχειώθημεν παμπλουσίως, εἰς ἄδου, κρατεῖν τὸν νοῦν τὸν ἀκράτητον, καὶ ἔχειν, τῆς σωτηρίας τὴν ἐπίτευξιν, ἐν ἀγαθαῖς ταῖς ἐλπίσι, Σιλουανὲ τρισμάκαρ, τὸ γὰρ Πνεῦμα καθηγητὴν, σὲ κατέστησεν Ὅσιε, τῆς οἰκουμένης, ἀπλανέστατον.

Πτῶσις ψυχαῖς ἀνδρείαις ἐγγίνεται, ἀνορθώσεως οἰκονομία, τῆς θεογνωσίας ὑπόθεσις, καὶ ἐχθροῦ τελεία καθαιρέσις, νοερῶς γὰρ πάσας τὰς δυνάμεις, τῷ πόθῳ, τῶν οὐρανίων ὑποτάττουσι, καὶ μόνον, πρὸς τὸν Θεὸν κατευθύνουσι, ἔνθεν μετέχουσι πλουσίως, δωρεῶν ἀκτίστων, καὶ Ἀδὰμ παλαιόν, ἐκδυόμενοι σύμμορφοι, τῷ Χριστῷ ἀναδείκνυνται.

Προῖκα, σωτηριώδη εἴληφας, τὴν μετάνοιαν ἐκ Θεοτόκου, ὅτε γὰρ τὸν ὄφιν κατέπιες, τότε παρ' Αὐτῆς ἐξελήλεγξαι, μὴ ἀρεσκομένης τῷ σῶ βίῳ, καὶ πόθος ὁ τῆς ἀσκήσεως ἀνέφλεξε, ψυχὴν σου, Σιλουανὲ παμμακάριστε, ὅθεν κλαυθμὸν κλειῖδα ἐφεῦρες, δι' ἧς ἠνοιξας οἰκτιρμῶν, Κυρίου τὸ πέλαγος, ἐν τῷ Ἄθω βιώσας ἄριστα.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Οε φιλανθρωπότατος Θεός, Χριστός ὁ Κύριος, νέαν παράκλησιν ἡμῖν, ἐπ' ἐσχάτων καὶ Εὐαγγέλιον ἔμπνουν, εἰκόνα τε Αὐτοῦ ἀκηλίδωτον, Σιλουανὸν τὸν παιμμακάριστον ἐχαρίσατο. Πρὸς ὃν ὡς πατρὶ ἀτενίζοντες, πνευματικῆς χαρμονῆς πληρούμεθα καὶ ὡς ἀσφαλῆ ὁδηγὸν τοῦτον ἔχοντες, τὴν πορείαν πρὸς Θεόν, ἀκλινῶς ποιούμεθα. Ὅθεν εὐγνωμόνως ἀναφωνοῦντες, πρὸς Αὐτὸν ἀνακράζομεν· Δόξα σοι Κύριε, ὁ ἐν ἐκάστη γενεᾷ ὡς ἀστέρας πολυφώτους τοὺς Ἁγίους σου ἐνδεικνύμενος, δι' ὧν σὲ τὸν ἀνέσπερον Ἥλιον βλέποντες φωτιζόμεθα.

Καὶ νῦν. Τίς μὴ μακαρίσει σε
ἢ τῆς προλαβούσης Ἑορτῆς.

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, Προκείμενον
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. γ', 1-3)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφεται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ

δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄφει ἀνθρώπων ἐὰν
 κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης·
 καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται,
 ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς
 ἀξίους ἑαυτοῦ ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκί-
 μασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσε-
 δέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀ-
 ναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδρα-
 μοῦνται· κρινουσὶν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν,
 καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ
 πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ
 πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενουσὶν αὐτῷ, ὅτι χάρις
 καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν
 τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. δ', 7-15)

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει
 ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον,
 οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι
 φρόνησις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γῆρας βίος ἀκηλί-
 δωτος. Εὐάρεστος τῷ Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη
 καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠρπάγη
 μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήσῃ
 ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ
 τὰ καλὰ καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει
 νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε

χρόνους μακρούς· ἀρεστή γάρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Προφητείας Ἰωὴλ τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ', 1-4)

Τάδε λέγει Κύριος· καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα καὶ ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὀράσεις ὄψονται. Καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου. Καὶ δώσω τέρατα ἐν οὐρανῶ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα πρὶν ἔλθειν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ.

Εἶπωμεν. Καταξίωσον. Πληρωτικά.

Εἰς τὴν Λιτὴν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Ως ἀπαρχὴν πολυτίμητον ὁ κόσμος ἀρτίως τῷ Θεῷ προσάγει σε, Σιλουανὲ Θεοτίμητε, καὶ ὡς ἀντίβαρον τῆς ἀνομίας καὶ γλυκασμὸν ἀναιρετικὸν τῆς ἀμαρτητικῆς πικρίας ἕξαιρέτως ὁμῶς χαίρει ἐπὶ σοὶ ὁ ἀγίτοκος Ἄθως, τῆς συνειδήσεως τὸ μέγα γυμναστήριον, ὡς σχῶν σε πύκτην νικηφόρον κατὰ τοῦ ἀντιπάλου ἐχθροῦ, καὶ ἐξ ὧν ἔπαθες οἰκουμενικὸν διδάσκαλον, δι' οὗ τὴν Χάριν ἀνευρίσκομεν καὶ τῷ Κυρίῳ οἰκειούμεθα.

Ἦχος β΄.

Τοῦ κόσμου ἔξω γενόμενος, εὐχαῖς τοῦ Ποιμένου τοῦ Θεοῦ, εἰσῆλθες Πάτερ εἰς τὴν κάμινον τοῦ Ἄδου, ὥσπερ χρυσὸς δοκιμώτατος, καὶ ταῖς φλοξίν αὐτοῦ καταπυρωθεὶς, εὖρες τὴν ἀναψυχὴν σου ἐν τόπῳ τῆς κατὰ Θεὸν ἡσυχίας, τῷ μοναχοτρόφῳ Ἄθωνι, ἔνθα Παντελεήμονος ἡ

Μάνδρα σε ἐδέξατο ὡς πρόβατον θεοδιψητικόν, καὶ ἐχάλκευσέ σε σκεῦος τιμιώτατον, δοχεῖον τοῦ Παρακλήτου, σάλπιγγα θείου ἔρωτος, κιθάραν μετανοίας, φόρμιγγα ἀγάπης τῆς ἀληθοῦς, καὶ τῶν ἀκτίστων ἐνεργειῶν μὴνύτορα.

Ἦχος γ'.

Εστησας ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας σου, Σιλουανὲ τῆς μετανοίας, λογιζόμενος ἀνυπερθέτως, ὅτι ἐνταῦθα ἀποθανοῦμαι διὰ τὰς ἀμαρτίας μου ὅθεν διὰ τῆς ἀδιαλείπτου μνήμης τοῦ Κυρίου, τὴν τῆς προσευχῆς ἐνέργειαν παρὰ τῆς Θεομήτορος ἐδέξω ὡσπερ βράβευμα, δι' ἧς τῶν δαιμόνων τὰς ἀναιδεῖς φαλαγγαρχίας νενίκηκας, ὡς ἄγγελος βιωῶν, ἀγρύπνως ἰστάμενος καὶ τῷ Κυρίῳ παριστάμενος. Ταύτης τῆς χάριτος καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, τοὺς ἀνυμνοῦντας τὴν μνήμην σου.

Ἦχος δ'.

Τὴν τοῦ δεσπότητος παρουσίαν ἔχων ἀεὶ πρὸ ὀφθαλμῶν σου, ὡς πιστὸς οἰκονόμος τῆς χάριτος Αὐτοῦ, ἐν τῷ μύλῳ τοὺς ἀδελφούς σου διηκόνεις, ἔνθα καὶ ἠξίωσαι τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀρρήτου ἐμφανείας, τοῦ Ἁρτοῦ τῆς ζωῆς, Ὁνπερ φαγῶν μυστικῶς, εἰσέδους εἰς τὴν τῶν μυστηρίων ἐντρύφησίν τε καὶ κατανόησιν, πολλοῖς τρόποις οἰ-

κονομικῶς ἐγκαταλειπόμενος, ἵνα τὴν Χάριν δι-
φητικώτερον ἀναζητήσης, Ἦς καὶ ἡμᾶς μετό-
χους Πάτερ ποιήσον, Σιλουανέ θεοπτικώτατε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ε,ν Ἀγίῳ Πνεύματι τὸν Ζῶντα Χριστὸν ἐω-
ρακῶς, τὸ περισσὸν τῆς ζωῆς εἴληψας, Σι-
λουανέ ὀσιώτατε. Καὶ σύμμορφος γενόμενος τῆς
εἰκόνας Αὐτοῦ, ἀνῶρθωσας πολλὰς ἰγνύας παρα-
λελυμένων, τῆς ἀμαρτίας τῷ δυσβαστάκτῳ βάρει,
καὶ ἐμπειρία βιώσας τὴν ἀνάστασιν τῆς ψυ-
χῆς, τὴν εἰς Θεὸν πίστιν ἐδραιωτέραν εἰργάσω,
περιλαμπόμενος τῷ Θαβωρίῳ φωτί. Διὸ τούτου
κῆρυξ Πάτερ γέγονας, οὕτως οἰκονομήσαντός σοι
τοῦ Θεοῦ, καὶ παρ' ἡμῶν δέχῃ εὐγνωμοσύνης τὰ
φελλίσματα, ἀνθ' ὧν παράσχου ταῖς ἀητητήτοις
σου εὐχαῖς, τὴν Χάριν τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν. Μακαρίζομέν σε ἢ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα.

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, Σιλουανέ θαυμαστέ, ἢ τῆς Ρωσσίας
θεοβλάστητος καύχησις, τοῦ Ὄρους τοῦ Ἀ-

θω δόξα, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, Χάριτος τῆς
θείας κήρυξ μέγιστος, πιπτόντων ἀνόρθωσις, ἰ-
σταμένων παράκλησις, ἀπηλπισμένων, εἰς Χρι-
στὸν ἢ ἐδραίωσις, ταπεινώσεως, ἔμπνους βίβλος
μακάριε, ὅθεν ἀνευφημοῦντες σε, δεόμεθα Ὅσιε,
ἐγκατοικῆσαι καρδίαις, ἡμῶν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἁ-
γιον, εὐχαῖς σου ἀγίαις, πρὸς Θεὸν Ὁν τῷ σῶ
βίῳ, τρανῶς ἐδόξασας.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον...

Χαίροις, ὁ συναφθεὶς τῷ Χριστῷ, τῇ ἐνεργείᾳ
δωρεῶν τῶν τῆς Χάριτος, τὴν ἄρσιν αὐτῆς
μὴ φέρων, οὐδόλως Σιλουανέ, ἦν ζωὴν σου ἔγνως
ἀψευδέστατα, εὐχὴν ἐργαζόμενος, μέχρις αἵμα-
τος Ὅσιε, κλαυθμὸν ὡσαύτως, ὑπὲρ πάσης τῆς
κτίσεως, ἐξαιρέτως δὲ τῶν νεκρῶν ὧ φιλόψυχε,
πρόβλημα εἰς διήγησιν, ὁ βίος σου πρόκειται, ἡ-
μῖν μακάριε ὅτι, ἀέρα ἄλλον τοῦ Πνεύματος, ἀνε-
πνεις ἡμεῖς δέ, ταῖς τοῦ βίου πραγματεῖαις, ἐγκυ-
λινδούμεθα.

Στίχ. Καυχῆσονται Ὅσιοι ἐν δόξῃ...

Χαίροις, ὁ τῶν κλεπτῶν λογισμῶν, ἀφανιστῆς
καὶ τῶν δαιμόνων ἀναίρεσις, καρδίας ὁ νή-
φων φύλαξ, αἰσθητηρίων λαμπρά, τράνωσις παμ-
μάκαρ καὶ συνένωσις, ρομφαία ἢ σφάττουσα, τὴν

κενόδοξον κίνησιν, φωτὸς ἀκτίστου, ἡ σκηνὴ ἡ ὑ-
πέρλαμπρος, μέγα καύχημα, ὄρους Ἄθω μακά-
ριε, ἔνθα περ καὶ μεμύησαι, ἀρρήτων μυστήρια ἃ
ὀφθαλμὸς οὔτε εἶδε, καὶ νοῦς ἀνθρώπου εἰργά-
σατο, τὸ στόμα Κυρίου, διαγγέλον τοῖς ἀνθρώ-
ποις, τὸ θεῖον θέλημα.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

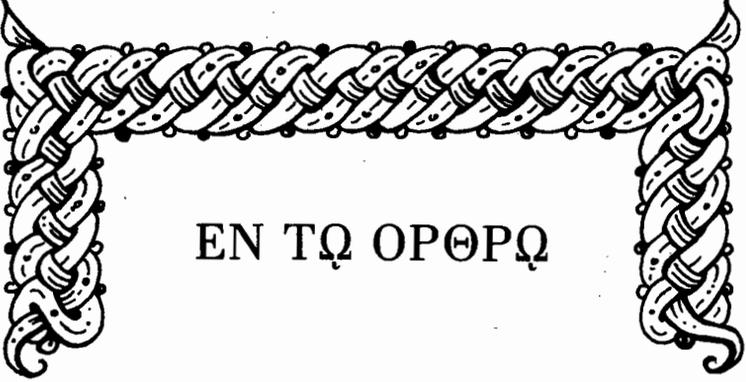
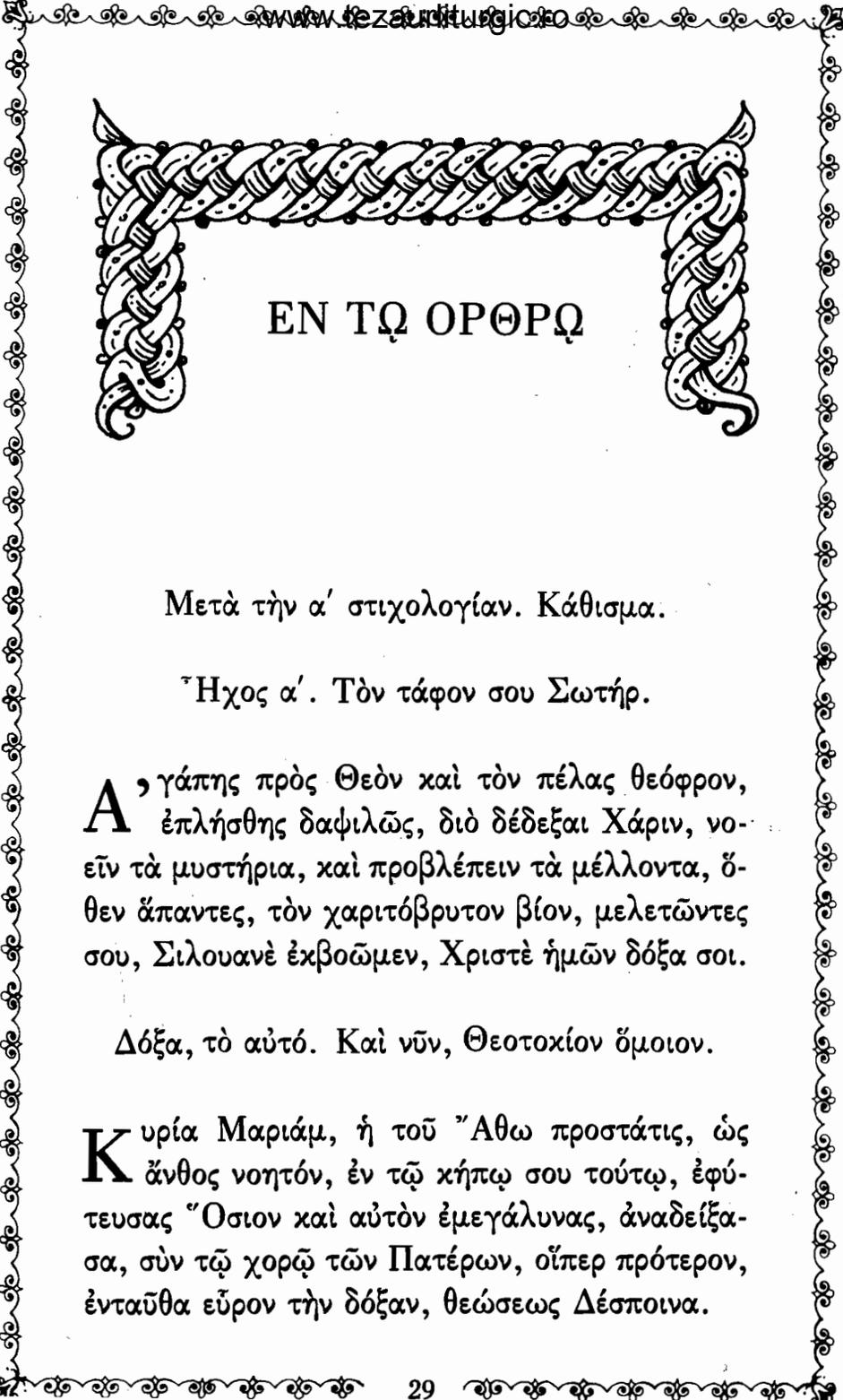
Δέχου καὶ μὴ ἀπόρριπτε συμπαθέστατε Πάτερ,
τὴν αἶνεσιν ταύτην τὴν μικρὰν πλὴν ὅμως
φιλοπάτορα. Τίσι γὰρ λόγοις Ὅσιε, τὸν θαυμα-
στόν σου βίον ἐπαινέσωμαι; ὅτι γέγονας τῶν πα-
λαιῶν ἀσκητῶν ἰσοβάθμιος, καὶ ὁδηγεῖς πρὸς τὴν
γνώσιν τοῦ Θεοῦ πεπλανημένας ψυχὰς ὡσπερ ἀ-
στήρ ἑωθινός, ἐν νυκτὶ βαθεῖα τῆς σκοτώδους ἀ-
μαρτίας. Καὶ τὴν κτῆσιν διδάσκεις τοῦ Πνεύμα-
τος, οὐ λογιστικῶς, ἀλλὰ βιωματικῶς. Ὅθεν σε
Σιλουανέ, ὁρῶντες ἐκπληττόμεθα καὶ μακαρίζο-
μεν τὴν ἐνεγκαμένην σε Χώραν, τὴν δὲ πνευματι-
κὴν σου πατρίδα μεγαλύνομεν, ἐν ἣ καὶ τῆς ἀγιό-
τητος πλήρης γέγονας. Πρέσβευε δεόμεθα, τῶν
Ἀθωνιτῶν ἡ ἐσχάτη καὶ μεγάλη δόξα, ὑπὲρ ἡ-
μῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν. Ἀνύμφευτε Παρθένε

ἡ τὸ τῆς προλαβούσης Ἑορτῆς.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον κλπ. Ὅτι σοῦ ἐστίν.

Ἀπολυτίκιον καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡῳ

Μετὰ τὴν ἀ΄ στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος ἀ΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αγάπης πρὸς Θεὸν καὶ τὸν πέλας θεόφρον,
ἐπλήσθης δαφιλῶς, διὸ δέδεξαι Χάριν, νο-
εῖν τὰ μυστήρια, καὶ προβλέπειν τὰ μέλλοντα, ὄ-
θεν ἅπαντες, τὸν χαριτόβρυτον βίον, μελετῶντες
σου, Σιλουανὲ ἐκβοῶμεν, Χριστὲ ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον.

Κυρία Μαριάμ, ἡ τοῦ Ἁθω προστάτις, ὡς
ἄνθος νοσητόν, ἐν τῷ κήπῳ σου τούτῳ, ἐφύ-
τευσας Ὅσιον καὶ αὐτὸν ἐμεγάλυνας, ἀναδειξά-
σα, σὺν τῷ χορῷ τῶν Πατέρων, οἵπερ πρότερον,
ἐνταῦθα εὔρον τὴν δόξαν, θεώσεως Δέσποινα.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Α, γάλλεται σήμερον Μονή σου Πάτερ φαιδρῶς, ἢ σὲ τιθηνήσασα καὶ ὡσπερ δῶρον Χριστῶ, ἐνέγκασα Ὅσιε, χαίρει δὲ Ἐκκλησία, ἐπὶ τῇ βιοτῇ σου, ἔχουσα μέγαν πρέσβυν, πρὸς Θεὸν καὶ Δεσπότην, Ὁν πάντοτε ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Διδάσκεις Πανάμωμε, τὰς εὐαγώγους ψυχάς, ὡς πάνυ φιλόψυχος, ποικίλους τρόπους δι' ὧν, Χριστῶ πλησιάσουσιν, ὡσπερ Σιλουανόν σου, καθωδήγησας Μήτηρ, πρῶτον τῇ μετανοίᾳ, καὶ τῇ Χάριτι εἶτα, δοξάσαντα τὸν Κύριον, ἐν ὄρει Ἄθωνος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν τοῦ Λόγου μεμαθηκῶς, πείρα Πάτερ διδάσκεις πῶς δεῖ Αὐτῶ, ψυχὰς ἀνατίθεται, καὶ ζητεῖν τὴν τοῦ Πνεύματος, ζωηφόρον Χάριν, κρατεῖν τε ἐνέργειαν, τῶν παθῶν καθαίρει-

σθαι, καὶ φῶς ὑποδέχεσθαι ὅθεν χαρμοσύνως, τὴν σὴν μνήμην τελούντες, δεόμεθα Ὅσιε, συντηρεῖσθαι πρεσβείαις σου, καὶ αὐξάνεσθαι ἅπαντας, τῷ φόβῳ τοῦ γλυκέος Θεοῦ, τοῦ παρέχοντος πλοῦτον αἰώνιον, τοῖς προσιούσιν ἐν πίστει, Σιλουανὲ χριστόληπτε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ηε φιλάνθρωπον Κύριον Ἰησοῦν, δεξαμένη νηδύϊ σου μητρικῇ, φιλάνθρωπα σπλάγχχνα σου, ἐπιδείκνυς ὡ Δέσποινα, γινομένη μήτηρ τοῦ θέλοντος σώζεσθαι, καὶ παρέχεις τὴν Χάριν, πιστοῖς τελειότητος ὅθεν καὶ σῶ δούλῳ, εὐχομένῳ παρέσχες, εἰκόνοσ ἐνώπιον, τῆς σεπτῆς σου θεό-νυμφε, τὴν εὐχὴν ἀδιάλειπτον, ὡς ἔνδειξιν εὐνοίας Ἀγνή, ἧς περ ἤμελλε δέξασθαι, καὶ τῆς δόξης ἦν ἔχει, σὺν σοὶ παριστάμενος.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ ἀΐ αντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου
καὶ τὸ Προκείμενον

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου
καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Εἶτα τό Πᾶσα πνοή καὶ Εὐαγγέλιον,
τὸ Ὅσιακὸν (βλέπε τῇ ε΄ Δεκεμβρίου).

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός,
κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Τοῦ πεπτωκότος Ἀδὰμ ἀναλαβὼν τὸν θρῆνον
Πάτερ, ἀπεξεδύσω τὴν φθοράν, καὶ Χριστῶ
συμμεμόρφωσαι, Ὅνπερ ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς, Σι-
λουανὲ θεοπτικώτατε, ἐπενδύσασθαι πρεσβείαις
σου.

Ὁ Ἱερεύς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Κανόνες

Ψάλλεται πρῶτον τῆς προλαβούσης Ἑορτῆς ἢ
τῆς Θεοτόκου εἰς στ' καὶ εἶτα τοῦ Ὁσίου οἱ δύο εἰς η'.

Πρῶτον τοῦ δ' ἤχου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

«Σιλουανέ, χορήγει μοι Πνεῦμα τὸ θεῖον.

Ἄ(θανάσιος)».

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Συνέσεως πλήρωσον, Πνεύματος Πάτερ καρ-
δίαν μου, τολμῶντος ὑμνησαι σου βίον τὸν

ἔκλαμπρον, καὶ σωφρόνισον, Σιλουανὲ τρισμά-
καρ, τὸν νοῦν τὸν ἀκράτητον, θείαις πρεσβείαις
σου.

Ι, θύνας τὴν ἔφεσιν, πρὸς τὸν Θεὸν παμμακάρι-
στε, Αὐτὸν ἐξεζήτησας, διψητικῶς ἐφευρεῖν,
Οὐ ἐπέτυχες, καὶ Ἦ, προσεκολλήθης, παρ' Οὐ
καὶ μεμύησαι, Πάτερ τὰ ἄρρητα.

Λογίζεται Ὅσιε, παντὶ ἀνθρώπῳ κατοίκησις,
Θεοῦ ὡσπερ εἶρηκεν, καρδία ὁ Ἰησοῦς, ἔνθα
εὔρηκας, Αὐτὸν Ὅν ἐπεζήτηεις, ἀπίστου ἀμφίβο-
λον, λύσας τὴν ἔννοιαν.

Θεοτοκίον.

Ορτόκος σου Δέσποινα, πυρὶ ἀγάπης κατέφλε-
ξε καὶ ὄπισθεν ἤρμωσε, τῶν ἀσκητῶν τῷ
χορῷ, ὃν ἐκάλεσας, ὀράματι Παρθένε, τὴν τού-
του ἐξέλιξιν, προοιμιάζουσα.

Κανὼν ἕτερος

τὴν ὑπόθεσιν λαμβάνων ἐκ τῶν γραφῶν
τοῦ Ὁσίου Πατρός, οὗ ἡ ἀκροστιχίς
«Δέχου καὶ μὴ ἀπόρριπτε μέλος, ὦ Ἀθωνῖτα.
Ἄ(θανάσιος)».

Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Δεσμειτική ἡ ἀγάπη ἡ πρὸς Θεόν, πέφυκε παν-
άριστε, καὶ σοφὴ Σιλουανέ, ἥς περ πεῖραν
εἴληφας σαφῶς, καὶ παρέχεις δαφιλῶς τοῖς σοὶ
προστρέχουσι.

Ε,πιποθοῦσαν ψυχὴν σου Χριστὸς ἰδὼν, ὕδα-
τος ἐνέπλησεν ἀγαπήσεως Αὐτοῦ, Πνεύ-
ματι Ἁγίῳ φανερῶν, σοὶ μυστήριον τρανώς, ἐ-
νανθρωπήσεως.

Χεῖ ἀγάπην τοῖς πᾶσιν ὁ Ἰησοῦς, ὅσοι μετὰ
πίστεως, θεῖον ἔλεος Αὐτοῦ, ἐκζητοῦσι καὶ
ἐλκυστικῶς, προσκολλῶνται ὡς Θεὸς φιλανθρω-
πότατος.

Θεοτοκίον.

Ο ἐπιγνοὺς Θεομητορ ὕψος τὸ σόν, Πνεύματι
ἐξέλκεται, ἀκρατήτως πρὸς Θεόν, καὶ αἰ-
τεῖται γνῶναι τοὺς λαοὺς, δυναστείαν τὴν Αὐτοῦ,
οὓς περ διέπλασε.

ᾠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Υε φῆφε Χριστὸς προγονικὴν σου, εὐσέβειαν
Πάτερ ἐπὶ πρὸς, συμβάλλεται γὰρ φύσεως,

προαίρεσις τῇ Χάριτι, καὶ κεκραμένη δείκνυται,
λαμπρὸν Θεοῦ ἀποτέλεσμα.

Α, νόνητον χρόνον ὡς ἐπέγνων, τὸν ἄνευ τῆς
μνήμης τοῦ Θεοῦ, εὐθέως χεῖρα ἔβαλες,
ἐπ' ἄροτρον θεόσοφε, Σιλουανὲ πληττόμενος, τῷ
κέντρῳ τῆς συνειδήσεως.

Νεότητος πτώσεις σοι βαθμίδες, ἐγένοντο Πά-
τερ πρὸς Θεόν, "Ονπερ λυπῆσαι πώποτε,
θέμενος ἐν καρδίᾳ σου, τῇ μετανοίᾳ ὕστερον, με-
γάλως ἐχαροποίησας.

Θεοτοχίον.

Ε, νέσπειρας πνεῦμα μετανοίας, Παρθένε τῷ
νέῳ Συμεών, ὄφθεισα ἐν ὄραματι, καὶ θαυ-
μαστῶς καλέσασα, ποιεῖν Θεῷ ἀρέσκοντα, καὶ
πράττειν Τούτου τὸ θέλημα.

Κανὼν δεύτερος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Υε περηφάνῳ λογισμῷ, πνεῦμα εὐχῆς οὐκ ἔ-
στιν, ἀλλὰ δίδοται Χάρις, προσευχῆς τῷ
ταπεινῷ, Σιλουανὸς ἐκβοᾷ, καὶ ποιοῦντι τοῦ Θε-
οῦ τὸ θέλημα.

Καρδία ἤνωται νοῖ, δι' εὐχῆς ἀρεμβάστου, καὶ
ἀπλότητι τρόπων, ἐπομβρία τε Θεοῦ, τα-
πεινουμένη δ' εὐθύς, τῷ Κυρίῳ, οἰκειοῦται Χάρι-
τι.

Αερίῳ Πνεύματι Χριστός, τῇ ψυχῇ φανεροῦ-
ται, καὶ ἀγάπη ἐδρεύει, ἐν αὐτῇ εὐφραντι-
κῶς, χαροποιῶν θαυμαστῶς, ὥσπερ νύμφην, ἣν
περ ἐξελέξατο.

Θεοτοκίον.

Ιελέωσαι τὸν σὸν Υἱόν, Πανακῆρατε Μῆτερ,
καὶ εὐχαῖς σου παράσχου, εὐχομένοις τὴν
εὐχὴν, καθάπερ τῷ Σιλουανῷ, εὐχομένῳ, προ-
σευχὴν κεχάρισαι.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ὠραιότητα, τῆς μετανοίας σου, ἰδὼν ὁ
Κύριος, τὸ θεῖον ἔλεος, πλουσίως ἔδειξε σο-
φέ, βραβεύων τὴν ἀνδρείαν σου, καὶ γνωστῶς ἐ-
γνώσθη σοι, οἰκουμένης διδάσκαλον, σὲ προχειρι-
σάμενος, δι' ὧν πείρα μεμάθηκας, διδάσκειν πῶς
τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, Σιλουανὲ ψυχαῖς ἐγγίνεται.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ε, παγγελίας σου, Παρθένε ἔχοντες, Ὕρους οἱ τρόφιμοι, ἅς περ ἐπήγγελσαι, Πέτρῳ τῷ πρώτῳ ἀσκητῇ, τοῦ Ὑθω τῷ θεμελίῳ, χαίρουσι λαμβάνοντες δωρεάς σου καὶ χάριτας, ὡς Σιλουανὸς Σεμνή, καὶ βεβαίως ἐλπίζουσι, λαβεῖν τὴν Οὐρανῶν Βασιλείαν, ὑπεσχημένων τὴν ἀκρόρειαν.

Ῥδὴ δ'. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Χῦμα Πάτερ μετανοίας, τὴν ψυχὴν σου ἐκάλυψεν, κρίσεως τὴν ὥραν, ἀναζωγραφοῦν πρὸ ὀμμάτων σου, καὶ ὑπανάπτων τὸν πόθον θείου Σχήματος, δι' οὗ σῶζεται, πᾶς ὁ τηρῶν τὰ ἐντάλματα.

Οε σοφὸς ποιμὴν Κροστάνδης, τῇ εὐχῇ σε ἐνεύρωσεν, κόσμου ἀποστῆναι, διὰ τῆς τοῦ ἁδου αἰσθήσεως, οὐ αἰ παφλάζουσαι φλόγες ἕως Ὑθωνος, ἠκολούθησαν, Σιλουανὲ τὴν πορείαν σου.

Ρήματι βραχεῖ λυσσῶντα, κύνα Πάτερ ἐδίωξας, πείρα γὰρ Κυρίου, ἔγνωσ ἐπικλήσεως δύναιμι, δι' ἧς ἀφίστανται πόρρω οἱ μισόψυχοι, καὶ ἐγκάθηται, ἐν τῇ καρδίᾳ Εἰρήναρχος.

Θεοτοκίον.

Ηεψατό σου Θεοτόκου, εὐδοκία μακάριε, καὶ ἐκάλεσέ σε, μεῖναι ἐν τῷ Ὄρει τοῦ Ἀθωνος, καὶ ἀπολαῦσαι ἐνταῦθα ὑποσχέσεων, ὧν περ δέδωκεν, Αὐτῇ Υἱὸς ὁ παμφίλτατος.

Ἔτερος. Χριστός μου δύναμις.

Μεγίστη πέφυκε, φύλαξις Χάριτος, ἡ συντριβὴ τῆς καρδίας διηνεκῶς, ἄδου ἢ ἐνθύμησις, ἀπελπισμοῦ ἀποβολή, ἐκ ψυχῆς Πάτερ ἐδίδαξας.

ΗεΧάρις δίδεται, τοῖς ταπεινόφροσι, διὰ δακρύων δὲ θάλλει θεοπρεπῶς, καὶ ψυχὴ παράδεισος, μεταποιεῖται εὐθύς, ἔνδυμα θεώσεως φέρουσα.

Αεγίω Πνεύματι, ἡ γνῶσις ἔρχεται, τῶν μυστηρίων θεότητος ἀκριβῶς, καὶ χρηστὸν αἰσθάνεται, τὸν Ἰησοῦν ἢ ψυχῇ, ὡς Σιλουανὸς πείρα εἶρηκε.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Πάναγνε, πάντων ὑπέρχεισαι, τῇ ταπεινώσει δειχθεῖσα τῷ Ταπεινῷ, Μήτηρ καὶ λοχεύτρια, διὸ φιλεῖς τοὺς ταπεινοὺς, οἰκιοῦσα, τούτους τῷ Δεσπότη σου.

Ἐδὴ εἴ. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Γρηγόρωσ κατειληφας, τὸ Ὄρος τὸ τοῦ Ἄθωνος, καὶ Παντελεήμονος εἰς Μάνδραν, καθυπετάγης, ὡς στρατιώτης Χριστοῦ, μάρτυς συνειδήσεως ὀφθείς, Πάτερ ὑπαλείπτην σου, ἔχων Μεγαλομάρτυρα.

Εἰρήνευσας Ὅσιε, λαβὼν ἀνομημάτων σου, ἄφεσιν τελείαν ἐν Κυρίῳ, ἀλλ' ὁ ἐχθρός σοι, σφοδρῶς ἐπέθετο, ὄνπερ ἀπελάκτισας εἰπὼν, ὧδε ἀποθνήξομαι, διὰ τὰς ἀμαρτίας μου.

Ιελέωσ ἐπέβλεψεν, ἐπὶ ψυχὴν σου Κύριος, δούσ σοι ὡς διδάσκαλον Παρθένον, ὑφηγουμένην εὐχῆς ἐνέργειαν, ἦν περ ὁ βασκαίνων τὰ καλά, Πάτερ ἐπεφθόνησε καὶ ὀμφαῖς πονηραῖς κατεπόνησε.

Θεοτοκίον.

Μὴ μόνον ἐάσης με, Κυρία Παναμώμητε, πρὸς τὸν πονηρὸν ἀναλαβόντα, πόλεμον μέγαν καὶ δυσκατόρθωτον, ὅθεν σὺν πατρὶ Σιλουανῶ, Δέσποινά μου πρόφθασον, καὶ σβεννύμενον λύχνον ὑπάναψον.

Ἔτερος. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα.

Ο ρ φιλῶν ποιεῖν αὐτοῦ τὸ θέλημα, πόρρω διώ-
ξεται, τὴν εἰρήνην τῆς ψυχῆς, ἣν χορηγεῖ
τὸ Πνεῦμα, ὡς πείρα ἐκδιδάσκει, Σιλουανὸς εἰ-
ρήνης σκῆνωμα.

Ρητορεύει Πνεύματι ὁ Ὅσιος, εἰρήνην ἔρχεται,
δι' ἀγάπης τῇ ψυχῇ, καὶ γνώσει θείου λόγου,
καὶ βασιλεύει αὐτῆς, Χριστὸς Ἄρχων εἰρήνης.

Ρωννυμένη ἡ ψυχὴ τῷ Πνεύματι, δέομαι Κύ-
ριε, τὴν εἰρήνην δὸς λαοῖς, κράζει ἐκ τῶν βα-
θέων, ἵνα προσώπου τοῦ σου, τοῦ κάλλους ἐμ-
πλησθῶσι.

Θεοτοκίον.

Ιατρὸν γεγέννηκας Πανάχραντε, εἰρήνης πρύ-
τανιν, τὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς, πρῶην διε-
σχισμένας, συναγαγόντα εἰς ἓν, τῷ τοῦ Σταυροῦ
ἐλέει.

ᾠδὴ στ'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Ο ρ ῶν δαιμόνων τὸν πόλεμον, καὶ τούτων
ἐκμαθῶν ἀφιλόνητον, ἔγνωσ τρισόλβιε,
τοῦ Φιλανθρώπου ἀντίληψιν, Ὅν τρόμῳ πρῶην
εἴρηκας ἀδυσώπητον.

Ι, δού Χριστός σοι ὀπτάνεται, ἐν μύλωνι ὁ Ἄρ-
τος ὁ τίμιος, καταπληρώσας σου, θεογνω-
σίας τὴν ὑπαρξιν, ἀρρήτως ἐν Ἁγίῳ, Πνεύματι
᾿Οσιε.

Πυρὸς ἐγένου συνόμιλος, ὃ ἤνεγκε Χριστὸς
σωματούμενος, δροσίζον ἅπαντας, καὶ τῷ
φωτὶ κατεκάλυψαι, ὡς ἐν Θαβῶρ τρισμάκαρ θεῖοι
Ἄπόστολοι.

Θεοτοχίον.

Νοεῖ ἐτέρως θεόνυμφε, τοῦ κόσμου ὁ μετέχων
τοῦ Πνεύματος, Θεὸς ἐπίγειος, φιλανθρω-
πία γινόμενος, Σιλουανὸς γὰρ ἔστι, τοῦ λόγου ἔν-
δειξις.

Ἔτερος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Παράκλητε Ἁγιε, σκεῦος εὖρες καθαρὸν, Σι-
λουανὸν θεόφρονα, ὃν Χάριτί σου ἐμπλήσας
μαρτυρικῆς, νοεῖν παρεσκεύασας, καὶ διψᾶν πα-
ραφόρως χριστοπάθειαν.

Τῆς χάριτος πίπτουσα, ἡ ψυχὴ μου δειλιᾶ, καὶ
ἐκβοᾶ χηρεύουσα, μή με ἐάσης Παράκλητε
ὀρφανὴν, ζωὴ μου ἢ ὄντως Σύ, καὶ μακρὰν σου,
μόνον ἔστι θάνατος.

Ε, λέους Σου Δέσποτα, πλήρης ἅπασα ἡ γῆ,
ἐν ᾧ ζωοῦται ὕπαρξις, καὶ ἐλχομένη ὀπίσω
ἀκολουθεῖ, ὡς βρέφος τῇ Χάριτι, τρεφομένη, αὔ-
ξει εἰς τελείωσιν.

Θεοτοκίον.

Μαρία Πανάχραντε, διηγοῦ τῷ σῶ λαῷ, πῶς
τὸν Χριστὸν ἠγάπηκας, καὶ εὐχομένη πῶς
ἦνεγκας χωρισμόν, Αὐτὸν ἀνερχόμενον, πρὸς
Πατέρα, ὅτε ἐθεώρησας.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως πολὺ ἠγάπησας
καὶ πολλὴν εὔρες,
Χάριν θείου Πνεύματος,
Σιλουανὲ παρὰ Χριστοῦ,
ὅθεν τὰ ἔθνη βοῶσί σοι·
Χαίροις ᾧ Πάτερ,
Πατέρων παγκόσμιε.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. δ'. Ὅτε καταβάς.

Ποίημα Παύλου Ἱερομονάχου.

Οτε ἐπὶ γῆς Χριστῷ διηκόνησας, πορευό-
μενος Τούτου τοῖς ἵχνεσι νῦν ἐν οὐρανοῖς
ὄρας Ὅν ἐπόθησας, καὶ συμμένεις Αὐτῷ ὡς ὑπέ-
σχετο. Διὸ Πάτερ με δίδαξον, ἦν σὺ ᾧδευσας τρί-
βον.

Ὁ Οἶκος.

Γλυκυτάτου Χριστοῦ πείραν ἔχοντες,
οἱ σεπτοὶ μαθηταὶ Τούτῳ ἔλεγον,
φίλτρον ἀγάπης τὸ μὲν ἐπιδεικνύμενοι,
τὸ δὲ ζωὴν ἑτέραν ὡς μηδὲν λογιζόμενοι·

Κύριε, ποῦ πορευσόμεθα;
τίνος ἑτέρου ὀπίσω ἀκολουθήσομεν;
τῆς ζωῆς σου ὑπὲρ λόγον ἐνεπλήσθημεν,
χωρὶς δὲ σοῦ βιοῦν οὐ δυνάμεθα.

Οὓς ἐσχάτως Σιλουανὸς ἐκμιμούμενος
οἴκουμένην τῷ πανοσίῳ βίῳ αὐτοῦ κατέπληξε.

Τὸν Χριστὸν γὰρ ὑπερφυῶς θεασάμενος
καὶ τῆς Χάριτος πείρα γνοὺς τὰ μυστήρια,
ὁδηγεῖ νῦν πρὸς Θεοῦ τὴν ἀγάπην,
τοὺς λαοὺς ὑπὲρ ὧν καὶ ἀεὶ εὐχεται,
ἵνα τῆς θεογνωσίας ἐμπλησθῶσι
καὶ τοῦ Πνεύματος μέτοχοι γενήσωνται.

Διὸ εὐγνωμόνως τούτῳ τὰ ἔθνη ἅπαντα
ὡς διδασκάλῳ βοῶμεν·

Χαίροις ὦ Πάτερ, Πατέρων παγκόσμιε.

Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ εἶτα τὸ παρόν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμην ποιούμεθα τοῦ Ὁσίου
καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σιλουανοῦ τοῦ
Ἀθωνίτου ἀσκήσαντος ἐν τῇ ἐν Ἀγίῳ Ὄρει Ἱε-
ραῖ Μονῇ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Παντελεή-
μονος Ρωσικοῦ, θεοφιλῶς δὲ τελειωθέντος ἐν
Κυρίῳ τῇ 11ῃ/24ῃ Σεπτεμβρίου τοῦ σωτηρίου ἔ-
τους 1938.

Στίχοι

Χριστόν, ὃν εἶδες Σιλουανὲ πρὶν βίω
Αὐτὸν νῦν βλέπεις, ἀλλ' οὐχὶ ἐν ἐσόπτρῳ.

Γάννυται πατρὶς ἡ σὴ φύσει, ὦ Πάτερ,
χαίρει Ἄθως δὲ ἐν Πνεύματί σε θρέψας.
Δασώνυμον οὐρανὸς μέγαν δέξατο Ἀθωνίτην.

Σιλουανὸς οὗτος, ὁ τῆς ἐπουρανίου Ἱερουσαλήμ πολί-
της, γονέων ὑπῆρξεν εὐσεβῶν, ἐκ τῆς τῶν Ρώσων
χώρας ὀρωμένων, ἀπὸ κώμης τελούσης ὑπὸ τὴν Μητρό-
πολιν Ταμπώβης, Σόβσκι καλουμένης. Ἐγεννήθη δὲ τῷ
χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ ἐξηκοστῷ καὶ ἕκτῳ ἔτει ἀπὸ τῆς
τοῦ Θεοῦ Λόγου κατὰ σάρκα γεννήσεως, ἐκ νεότητος
κληθεὶς εἰς μετάνοιαν ὑπ' Αὐτῆς τῆς πανυμνήτου Θεοτό-
κου καὶ ἀπειπαρθένου Μαρίας.

Τοῦ εἰκοστοῦ ἐβδόμου τοίνυν τῆς ἡλικίας αὐτοῦ χρό-
νου εἰσεληλυθότος, ἀπετάχθη τοῖς βιωτικοῖς καί, πρὸς ἐ-
φόδιον λαβὼν τὰς τοῦ ἐν ἀγίοις Ἰωάννου τῆς Κροστάνδης
εὐχάς, ἀνεχώρησεν εἰς τὸ κατ' Ἑλλάδα περιφανέστατον
Ὅρος τοῦ Ἄθω, ὑποδύς τὸν μοναδικὸν ζυγὸν ἐν τῷ Μο-
ναστηρίῳ τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος καὶ ἰαματικοῦ Παν-
τελεήμονος.

Ἐκδεδωκὼς οὖν ἑαυτὸν ὀλοφύχως τῷ Θεῷ, ἐν ὀλί-
γῳ χρόνῳ οὐ μόνον τὴν ἄπαυστον ἔλαβεν εὐχὴν παρὰ τῆς
Ἑπεραγίας Θεοτόκου δωρεάν, ἀλλὰ καὶ θεοφανείας ἀρ-
ρήτου ἠξιώθη ἐν τῷ σεβασμίῳ οἴκῳ τοῦ ἀγίου Προφήτου
Ἠλιοῦ, τῷ ὄντι παρὰ τῷ μυλῶνι τῆς εἰρημένης Μονῆς.

Ἐποσταλείσης μέντοι τῆς πρώτης Χάριτος, πένθει

μεγάλῳ ὁ πανόσιος συσχεθεῖς, καὶ πλείστοις, παραχωρήσει Θεοῦ, παραδοθεῖς τῶν νοητῶν ἐχθρῶν πειρασμοῖς, ἐνιαυτοὺς πέντε καὶ δέκα, τοῖς ἴχνεσιν ἐπακολουθῶν τοῦ Χριστοῦ, «δεήσεις τε καὶ ἰκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σῶζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκας» (Ἐβρ. ε' 7), διδασκτὸς Θεοῦ γενηθεῖς (πρβλ. Ἰωάν. στ' 45), ἄνωθεν ἐνηχεῖται νομοδότου φωνῆς «Κράτει τὸν νοῦν σου εἰς τὸν ἄδην καὶ μὴ ἀπελπίζου». Ἦνπερ ὡς κανόνα τηρήσας ἀπλανῆ, ἔδραμε τὴν ὁδὸν Ἀντωνίου, Μακαρίου, Σισώη, Ποιμένος καὶ τῶν ἄλλων κλεινῶν καθηγητῶν τῆς Ἐρήμου, ὧν καὶ τὰ μέτρα κατέλαβε καὶ χαρίσματα, ἀποστολικὸς καὶ προφητικὸς διδάσκαλος φανεὶς ζῶν καὶ μετὰ θάνατον.

Κατέλιπε γὰρ γραφὰς πλήρεις Χάριτος καὶ Πνεύματος Ἁγίου, ἃς ἐξέδοτο ὁ τούτου μαθητῆς καὶ φοιτητῆς Γέρων Σωφρόνιος, ὁ Κτίτωρ καὶ Ἀρχιμανδρίτης τῆς ἐν Βρεττανῶν νήσῳ Μονῆς τῶν εὐσεβῶν Ὁρθοδόξων. Καὶ τί χρεῖα ἐνταῦθα πλειόνων περὶ τοῦ πανοσίου Σιλουανοῦ λόγων; ὅπου γε προλαβὼν ὁ ἀββᾶς οὗτος τὸν ἐκείνου βίον καὶ διδαχὴν ἀκριβῶς καὶ κατὰ πλάτος ἐξέθετό τε καὶ συνεγράψατο ἐν ἀρχῇ τῆς δέλτου τῶν θείων τουτωνὶ καὶ μελιρρῦτων γραφῶν. Ἦτις δέλτος διδάσκει, ὡς ἔξεστι τοῖς ἐντυγχάνουσι παρατηρῆσαι τε καὶ γινῶναι, ἡλικίος ὁ τοῦ Κυρίου οὗτος ἀθλητῆς, καὶ ὅπως τῇ τῶν ἐντολῶν ἀκριβεῖ τηρήσει, νεκρωθεὶς παντελῶς τῷ βίῳ, Χριστὸν ἐν αὐτῷ ζῆν, κατὰ Παῦλον ἐκτήσατο (Γαλ. β' 20), βίβλος ἄλλοις θεόπνευστος γενόμενος γεγραμμένη καλὰ μῶ τοῦ Πνεύματος. Πιστοῦσι τὸν λόγον οἱ δι' αὐτοῦ «ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν» (Πράξ. β' 5) «εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας» (Α' Τιμ. β' 4) ἐλθόντες πολλοί, καὶ νῦν ἔτι ἐρχόμενοι.

Ἦν γὰρ ὁ θαυμάσιος «πρᾶος καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ» (Ματθ. ια΄ 29), διάπυρος πρὸς Θεὸν παρακλητήωρ ὑπὲρ σωτηρίας πάντων ἀνθρώπων, καὶ κήρυξ ἀσύγκριτος τῆς εἰς ἐχθροὺς ἀγάπης, ἧς οὐδὲν ἀσφαλέστερον τῆς τοῦ θείου Πνεύματος ἀληθοῦς παρουσίας τεκμήριον.

Μεταβέβηκε δὲ ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν ὁ μακάριος οὗτος Ὅσιος Σιλουανός, πλήρης ἡμερῶν τῶν τοῦ πνεύματος, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ εἰκοστῇ τετάρτῃ, ἔτους χιλιοστοῦ ἑνεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ καὶ ὀγδόου, βασιλεύοντος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ὡ, ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς αὐτοῦ καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων
πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥοδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ε, λεήμονος, Θεοῦ ἐγεύθης Ὅσιε, τὴν ἀγαθότητα, τὸ περισσὸν τῆς ζωῆς, ἀρρήτως ἐχέαντος ἐπὶ σὴν ὑπαρξιν, ὅθεν ἔκραζες, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, ὁ αὐτός με ἐπεσκέψω.

Υε ποτύπωσις, τοῖς μέλλουσιν ἐνέργειαν, λαβεῖν τοῦ Πνεύματος, ὑπῆρξε σὴ βιοτή, ἣ πόθῳ ἐγγίζοντες, Θεὸν δοξάζομεν, ἀναδειξάντα, τοιοῦτον μέγαν μάρτυρα, τῆς Αὐτοῦ φιλανθρωπίας.

Μετανοίας σου, ἡ δύναμις ἀνέκφραστος, Σιλουανὲ θαυμαστέ, οὐκέτι λυπῆσαι γάρ, Θεὸν τὸν φιλάνθρωπον, Πάτερ ἐσπούδασας, ἐργαζόμενος, εἰρήνην συνειδήσεως δι' ἀγάπης φιλοθέου.

Θεοτοχίον.

Αερθης Δέσποινα, ὑπάρχει καὶ ἀπώλεια, χωρὶς τοῦ Τόκου Σου, Ζωῆς τῆς ἀληθινῆς, διὸ τῆς καρδίας μου μὴ χωρισθῆναι Αὐτόν, καθικέτευε, ἀλλὰ εὐφραίνειν ἅπασαν, τὴν ζωὴν μου εἰς αἰῶνας.

Ἔτερος. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ε,λευθέρα ἡ ψυχὴ γνωρίζεται, πράττουσα τοῦ Θεοῦ ἐντολάς, κραταιοῦται δὲ τὸ πνεῦμα τῆ Χάριτι, καὶ μερίμνας ἀπωθεῖ κοσμικάς, κατεδαφίζον χαλκοῦν, τεῖχος θελήματος.

Λογισμῶν ἡ τρικυμία ἀφανίζεται, ὅταν ταπεινωσις ἐνοικῆσῃ ψυχῇ, ἀναβλύζει δὲ εὐχάριστος διάθεσις, τοῦ Θεοῦ προνοουμένου ἡμῶν, καὶ συγχωροῦντος λαοῦ, μετανοοῦντος πταίσματα.

Ο,δυνᾶται ἡ καρδιά πάσχουσα, ὅσον μειζότερον, τὸν Θεὸν ἀγαπᾶ, αἰσθομένη δὲ Αὐτοῦ τὴν γλυκύτητα, ἐφορμᾷ ἀπαύστως εἰς κατάληψιν, διακαῶς προτιμᾷν, τῆς τῶν παθῶν ἡδονῆς.

Θεοτοχίον.

Συνημμένη σου Υἱοῦ θελήματι, ἴσχυσας Πάν-
σαγνε, ὑπομείναι σταυροῦ, τὴν ρομφαίαν καὶ
τὸν θάνατον, ὥσπερ πάντες οἱ βοῶντες Θεῷ, ἰδοὺ
ἡ δούλη σου ψυχὴ, τὸ συμφέρον γεννηθήτω μοι.

ᾠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τέλος ἀρετῆς οὐκ ἔστι, Θεὸς γὰρ ἀόρατος διώ-
κεται, ὅθεν Πάτερ Ὅσιε, τρέχων φόβῳ ἔ-
τρεχες, καιρῷ ἐγκαταλείψεως ἀρθείσης Χάριτος,
διόπερ, ἐπὶ πλέον ἐζήτηεις, τὸν Ἠγαπημένον κα-
μάτοις φιλοθείοις.

Οεῖρος προσευχῆς καρποφόρου, ταπεινώσις
δέδοται σοφέ, καὶ ἡ τοῦ νοῦ κατάβασις,
ἄδου εἰς τὰ βασιλεία, ἀπελπισμὸς σωτήριος, ἡ
τῶν Πατέρων ὁδός, ἦν πίστει, πορευθεὶς θεοφόρε,
ἔφθασας εἰς μέτρα, Ὁσίου Ἀντωνίου.

Θέλων ὁ Πανάγαθος Δεσπότης, ραδίαν ἐργά-
σασθαι βροτῶν, τὴν σωτηρίαν ἔθηκεν, ὥσπερ
θεὸν ἐπίγειον, δι' οὐπὲρ ἀναγόμεθα πρὸς Τούτου
ἔνωσιν, πλησίον, ὡς γραφαῖς ἐκδιδάσκει, ὁ φιλα-
δελφία, Σιλουανὸς βιώσας.

Θεοτοκίον.

Ιεὐ να τὴν μωρὰν Χριστὸς σοφίαν, διῶξαι θελήσας Παναμώμητε, τὴν σοφίαν Πνεύματος, ἀλιεῦσι δέδωκεν, ἧς μετασχὼν ὁ δοῦλος σου, Σιλουανὸς φωταυγῆς, ὡς ἥλιος, ἐφάνη τῷ κόσμῳ, τοὺς ἐσκοτισμένους, ποιῶν φωτὸς μετόχους.

Ἔτερος. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις.

Ω΄ μεγίστης σου χάριτος Πολυέλεε, ἀμαρτίας καθαίρεις τῶν ἐπταιχότων σοι, Πνεῦμα δὲ παρέχεις τῷ λαῷ καὶ τὴν γλυκύτητα, τῆς ἀφ᾽ εἰσεώς σου, Σιλουανὸς ὡς ἔφη.

Α΄ ἄλλη γνῶσις ὑπάρχει Θεοῦ ἐκ πίστεως, καὶ ἐκ πείρας ἑτέρα Αὐτῷ ἐγγίζουσα, ἥνπερ ἔσχον ἄνθρωποι θνητοί, Πνεύματος Χάριτι, αὕτη τῶν τελείων, πέλει καὶ κληρὸς μόνον.

Θρῆνον ἄδει καρδιά Ἄδὰμ Προπάτορος, ἐννοοῦσα Κυρίου μεγαλειότητα, καὶ ἀμαρτιῶν μνημονεύουσα πάντοτε, τῆς Ἐδὲμ ποθοῦσα, τὴν αἰωνίαν Χάριν.

Θεοτοχίον.

Ω Παρθένε τοῦ κόσμου παντὸς μεσίτρια, ἀναμάρτητον τήρει με ἰκεσίαις σου, ὕψος γὰρ τῆς σῆς, ἀγαπήσεως οἶδαμεν, καὶ τῆς παρρησίας, πρὸς τὸν γλυκὺν Υἱόν σου.

Ῥδὴ θ'. "Ἄπας γηγενής.

Ι ῥθι πρὸς λαόν, Θεοῦ Ὁσιώτατε, Σιλουανὲ καὶ κλαυθμόν, τοῦ Ἀδάμ ἐπάκουσον, καὶ ἄρον χεῖρας καὶ κλῖνον γόνυ σου, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, εὐχαῖς σου βράβευε, τοῖς ποθοῦσι, τοῦτο καὶ μεσίτην σε, πρὸς Υἱὸν καὶ Πατέρα προβάλλουσι.

Ο εἶπου οἱ χοροί, Ἀγγέλων νῦν ἴστασαι, καὶ θεωρεῖς τηλαυγῶς, τοῦ Θεοῦ μυστήρια, ἅπερ ἐν κόσμῳ ἐσόπτρῳ ἔβλεπες, καὶ συνενοῖς τὴν δέησιν τῆ πανενότητι, τῶν Ἁγίων, Πάντων γλυκυπόθητε, τῇ ἀγάπῃ ἐνθέως τηχόμενος.

Ν εὖος παλαιούς, Πατέρας ἐπέφθασας προφητικώτατε, καὶ τῇ πολιτείᾳ σου, καταφαιδρύνεις, κόσμου τὰ πέρατα, ταῖς διδαχαῖς τῶν λόγων σου, ἀναβιβάζεις δέ, τὰς καρδίας, πρὸς τὰ ὑπερέκσμια, ὅθεν πάντες τιμῶμεν τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ακουσόν μου δή, τοῦ Ὁρους Βασίλισσα, καὶ μὴ ἀπώσῃ με, βδέλυγμα γὰρ πέφυκα, τῆς ἐρημώσεως ὁ ταλαίπωρος, ἀλλὰ θαρρῶν προσέρχομαι καὶ ἐκβοῶ σοι θερμῶς, ὡς παρέσχες, τῷ Σιλουανῶ ποτέ, δὸς κάμοι σὴν ἀντίληψιν Δέσποινα.

Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις.

Νοεῖν τὴν δόξαν Θεοῦ ἀδύνατον, καὶ τῶν Αὐτοῦ, Ἀγίων παρομοίως τοὺς ἔχοντας, σαρκικούς ὀφθαλμούς καὶ διάνοιαν, πάθει σκοτουμένην, πάντῃ ἀμέθεκτος, ἢ τῶν χαρισμάτων δωρεά, ἄνευ καθάρσεως.

Ισχὺν τῆς χάριτος δὸς τοῖς δούλοις σου, ὦ Ἰησοῦ, πρεσβείαις Οὐ αὐτῆς κατηξίωσας, καὶ μεγάλου μεσίτου ὑπάρχοντος, ἔμπροσθεν τοῦ σου θρόνου, κόσμῳ δὲ δείξαντος, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ὁ ἀεί, Θεὸς φιλόανθρωπος.

Τί εἶπω Πάτερ ὁ ἀναιδέστατος; σοῦ καθορῶν, τοῦ βίου τὸ πανάπαν συμπέρασμα, δι' οὗ εἴληφας τῆς Χάριτος πλήρωμα, τὴν ταπεινοφροσύνην! ὅμοιος γέγονας, τῷ ταπεινωθέντι Ἰησοῦ, Οὐ ἠλλοτριῶμαι.

Αερίων σώματα ἐκπηγάζουσι, Χάριν Θεοῦ,
τοῖς πίστει προσιούσιν ἐκάστοτε, τῆς τελείας
ἀγάπης γὰρ ἔνδειξις, τοῦτο σαφῶς ὑπάρχει, ἧς
περ μετέσχηκας, ὦ Σιλουανὲ ὡς καὶ ἡμεῖς, πείρα
ἐγνώκαμεν.

Θεοτοχίον.

Αγκόρεστόν μου διψαν ἀφάνισον, Κόρη Ἀγνή,
ποθῶ γὰρ τὸν γλυκύτατον Κύριον, ἐν Αὐτῷ
ἐφευρίσκω τὴν λύτρωσιν, τὴν ἐκ τῆς ἀμαρτίας,
Πνεῦμα δὲ δίδοται, ὡς Σιλουανὸς πιστοποιεῖ, ὁ
ἀγιώτατος.

Ἐξαποστειλάρια.

Ἦχος β'. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τῶν δωρεῶν τοῦ Πνεύματος, πλήρης γέγονας
Πάτερ, Σιλουανὲ τρισόλβιε, ὅθεν πλήθη προ-
σάγεις, τῷ φιλανθρώπῳ Κυρίῳ, τοῖς γλυκέσι σου
λόγοις, οἷς πόθῳ καταφλέγονται, τῆς ἀγάπης καὶ
Τοῦτον, διψητικῶς, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἐκζητοῦ-
σι, διό σε μακαρίζομεν, φοιτηταί σου παντοῖοι.

Ἔτερον. Ἦχος γ'. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Φωτὶ τοῦ πνεύματος ἔγνωσ, Σιλουανὲ τὸν Δεσπότην, καὶ τῷ φωτὶ τούτῳ μένων, ἥλιος ὤφθης φωτίζων, θεῖω φωτὶ διδασχῶν σου, φωτὸς Θεοῦ κληρονόμε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Καρπὸν ἀρτίκοπτον δίδως, Παρθενομητορ Κυρία, τοῦ Περιβόλου σου κόσμῳ, Σιλουανὸν τὸν σὸν λάτρην, δόξαν μεγάλην τοῦ Ἄθω, καὶ οἰκουμένης εὐχέτην.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ! τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Πατέρων ισότιμε, Σιλουανὲ θαυμαστέ, οἰκουμένης διδάσκαλε, Ἀποστόλων μέτοχε, δωρεᾶς τῆς τοῦ Πνεύματος, τῶν δὲ Μαρτύρων πόθῳ ισότιμε τῆς Ἐκκλησίας, δόξα καὶ καύχημα, πρὸς τὸν Πατέρα σου, Πνεύματι ιστάμενος, διηνεκῶς, μνήσθητι τιμώντων σου, μνήμην τὴν πάντιμον.

Ε, ξωμοιώθης προτύπῳ σου, Σιλουανὲ θαυμα-
 στέ, ἐπιγνοὺς τὸ φιλόανθρωπον, καὶ τὸ πο-
 λυέλεον, διὰ Πνεύματος Ὅσιε, διὸ ἀπαύστως,
 δεήσεις πρόσφερε, τὰ ἔθνη πάντα, τὴν γνῶσιν
 κτήσασθαι, Θεοῦ τοῦ πλάσαντος, Ὅνπερ Πάτερ
 εὔροιμεν ὑπερφυῶς, μόνιμον θησαύρισμα, καὶ
 τῶν ψυχῶν γλυκασμόν.

Πλήρωμα Νόμου καὶ Χάριτος, ἀγάπη ἔστι
 Θεοῦ, ἣν λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, Θεὸς θέσει
 γέγονας, καθ' ἑκάστην φλεγόμενος, θυσίαν φέ-
 ρων, ὀλοκαυτώσεως, εὐχὰς ἀπείρους, δάκρυα ἄ-
 μετρα, ἅπερ ὁ Κύριος, μύρα προσδεξάμενος ὡς
 λογικά, στέφανόν σοι δέδωκε, τῆς ἀγιότητος.

Ε, πιστημῶν ἐπιστήμονα, τὴν ἐπιστήμην ὀρ-
 θῶς, ἐπιγνόντα γινώσκομεν, ἔνδυμα θεώ-
 σεως, τὴν ταπεινώσιν Ὅσιε, δι' ἧς Κυρίῳ ἠνώ-
 θης Πνεύματι, ἐν μέσῳ πλήθους βιῶν ὡς ἔρημον,
 ἄλλοι κατώκησαν, ὅθεν σε δοξάζομεν Σιλουανέ,
 θήκην τῶν Λειψάνων σου, κατασπαζόμενοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Μέγα σου τὸ ἔλεος, τρισάγιε Κύριε! καὶ πῶς
 ἀξίως τὰς δυναστείας σου ἐκδιηγησώμεθα;
 ἀνέπλασας γὰρ ἡμᾶς τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ,
 καὶ μακρυνθέντας ἀσώτως τῆς πατρικῆς ἐστίας,

πάλιν ἐπανεισήγαγες, ἐπενδύσας τῇ ἀλουργίδι τῶν χαρισμάτων. Ὅθεν νέον ἔχοντες μάρτυρά τῆς δωρεᾶς σου, Σιλουανὸν τὸν μεγαλοφωνότατον, ἐκπληττόμενοι ἰκετεύομέν σε, τὴν φωνὴν αὐτοῦ ὑποκλέπτοντες· δὸς τοῖς λαοῖς τὴν γνῶσιν σου τὴν σωτήριον, δὸς τοῖς λαοῖς τὴν ἀγάπην σου τὴν ὑπέρλογον, ἵνα γνόντες συμφώνως δοξάζωμεν ἅπαντες σὲ τὸν Ποιητὴν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας Φιλάνθρωπε, τὸν καταξιώσαντα γενέσθαι συμμόρφους τῆς εἰκόνοσ σου.

Καὶ νῦν. Μαχαρίζομέν σε.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τυπικά. Μακαρισμοί. Ἡ γ' ὠδὴ ἐκ τοῦ α' Κανόνος καὶ ἡ στ' ἐκ τοῦ β'. Ἀποστολοευαγγέλιον, τὰ ὄσιακὰ (βλέπε τῇ ε' Δεκεμβρίου). Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

Μεγαλυνάρια.

Τῆς Ρωσσίας βλάστημα θαυμαστόν, καὶ τοῦ Ὁρους Ἄθω, καλλιέρημα λογικόν, Πνεύματος Ἁγίου, τὸ θεοφόρον στόμα, Σιλουανὸν τὸν μέγαν, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τοῦ Μεγαλομάρτυρος ἡ Μονή, χόρευε σκιρτῶσα, ἐκ τῶν σπλάγχνων σου θαυμαστόν, Ἐκκλησία δοῦσα, διδάσκαλον καὶ μύστην, Σιλουανὸν τὸν θεῖον, Χάριτος κήρυκα.

Χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος δαφιλῶς, Πάτερ μοι χορήγει, τῷ αὐθάδει σου ὑμνητῇ, πόθος γὰρ δυνάμεις, συχνάκις ὑπερβαίνει, διὸ συγχώρησόν μοι, τῷ ὑποχρέω σου.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

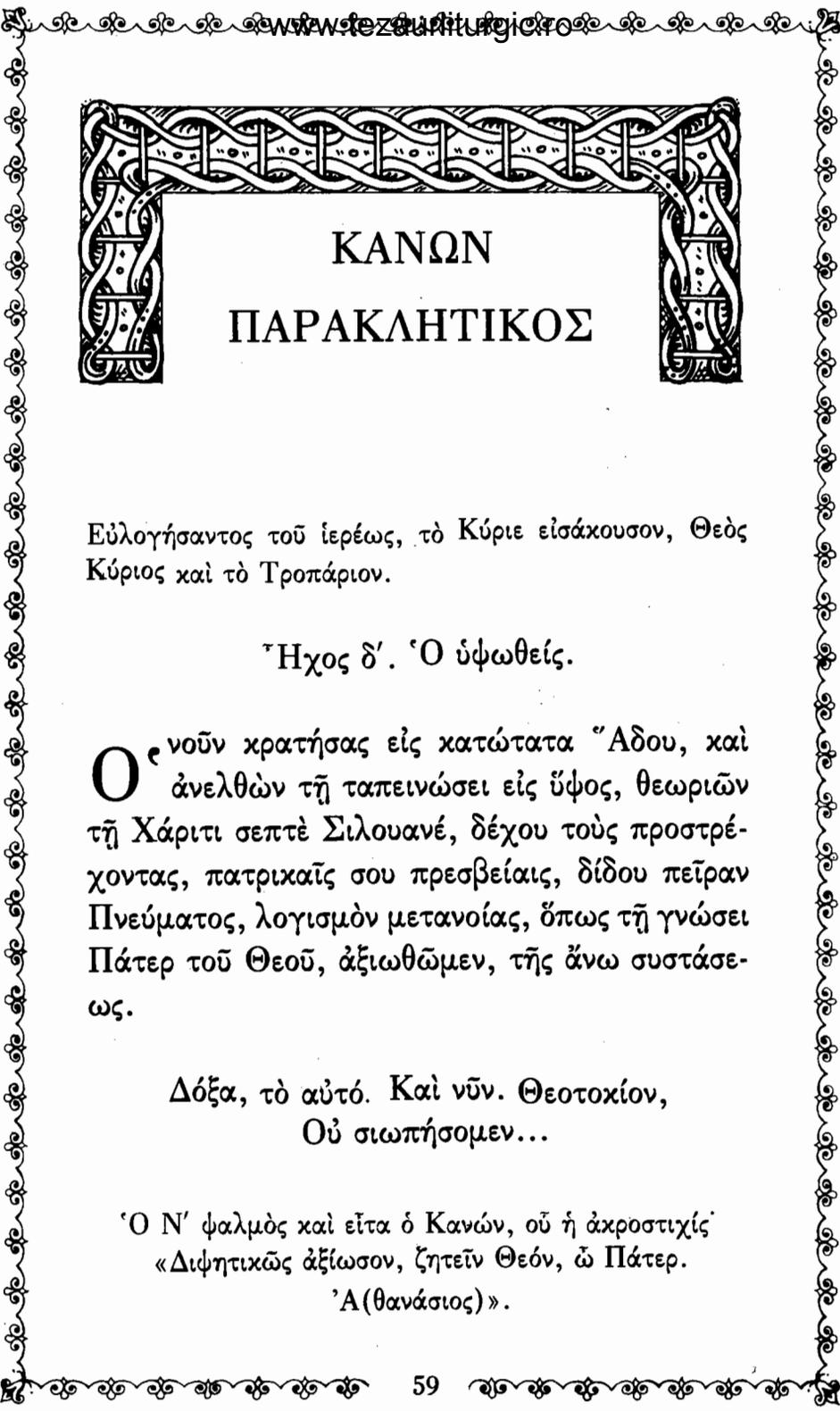
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ

ΣΙΛΟΥΑΝΟΝ

ΤΟΝ

ΑΘΩΝΙΤΗΝ

«Χαροποίησον, Κύριε, διὰ τῆς ἐλεύσεως τοῦ
Πνεύματός Σου τοῦ Ἁγίου πᾶσαν ψυχὴν θλιβομένην».

ΚΑΝΩΝ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον, Θεὸς Κύριος καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ο νοῦν κρατήσας εἰς κατώτατα Ἄδου, καὶ ἀνελθὼν τῇ ταπεινώσει εἰς ὕψος, θεωριῶν τῇ Χάριτι σεπτὲ Σιλουανέ, δέχου τοὺς προστρέχοντας, πατρικαῖς σου πρεσβείαις, δίδου πεῖραν Πνεύματος, λογισμὸν μετανοίας, ὅπως τῇ γνώσει Πάτερ τοῦ Θεοῦ, ἀξιωθῶμεν, τῆς ἄνω συστάσεως.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον,
Οὐ σιωπήσομεν...

Ὁ Ν' φαλμὸς καὶ εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς
«Διψητικῶς ἀξίωσον, ζητεῖν Θεόν, ὦ Πάτερ.
Ἄ(θανάσιος)».

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Διψῶντες τὴν Χάριν τοῦ Ἰησοῦ, προστρέχοντες
πίστει, σοὶ ὦ Πάτερ Σιλουανέ, πρεσβείαις
ἀγίαις οὖν χορήγει, τὰς δωρεὰς καὶ ἡμῖν θείου
Πνεύματος.

Ικέλευσαι Πάτερ τὸν ἀγαθόν, Δεσπότην καὶ δι-
δου, τῆς εἰρήνης ἐγκαινισμὸν, καρδίαις ζη-
τούσαις τὴν γαλήνην, ἣν περ παρέχει τὸ Πνεῦμα
τὸ Ἅγιον.

Ψυχὰς ἀποκάθαρων τῶν παθῶν, τρισόλβιε
Πάτερ, καὶ οἰκίας φωτολαμπεῖς, ἀνάδειξον
ταύτας Παρακλήτου, ὡς τὴν ψυχὴν σου τελείως
ἐκάθηρας.

Θεοτοκίον.

Ηὲν ἔσχες ταπεινώσιν ἀληθῆ, Παρθένε πα-
ράσχου, σοῖς οἰκέταις ἐγκατοικεῖν, γενέ-
σθαι δὲ πάντας κατὰ χάριν, τοῦ γλυκυτάτου Υἱοῦ
σου σκηνώματα.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Τὴν σφοδρὰν σου ἀγάπην, πρὸς τὸν Θεὸν ἔδει-
ξας, διὰ μετανοίας ἀρίστης, μακαριώτατε,

ὄρον σου θέμενος, μὴ προσβαλεῖν Τούτῳ ἔτι, ἐ-
κουσίῳ πταίσματι ἢ παραπτώματι.

Ιησοῦ ἐπικλήσει, τῇ ζωηρᾷ σέσωσαι, ὅτε ὁ
λυττώτων σοι κύων, Πάτερ προσήγγισε, διό
με λύτρωσαι, ἐκ τοῦ κυνὸς διαβόλου, προσευχὴν
διδάσκων μοι τὴν ἀδιάλειπτον.

Κεκμηχότα με Πάτερ, ἐκ πονηρῶν πράξεων,
στῆσον καὶ ἀνόρθωσον πάλιν τῇ μεσιτεία
σου, σὺ γὰρ φιλόανθρωπα, ἐκ δωρεᾶς ἔχεις σπλάγ-
χνα, ἅπερ μοι ἐπίδειξαι, ἵνα δοξάζω σε.

Θεοτοκίον.

Ωρες τὸν ὄφιν Παρθένε, τὸν πονηρὸν ἤλασας,
ἀπὸ Συμεῶν ἐνυπνίῳ, πάντοτε δίωκε, ἀπὸ
καρδίας μου, τὰς ἀκαθάρτους ἐννοίας, σκεῦος κα-
θαρώτατον, ἀποδεικνῦσα με.

Διάσωσον, Σιλουανέ σαῖς πρεσβείαις τοὺς σοὺς
Δικέτας, ἀπὸ παντοίων ἐπηρειῶν πονηρῶν,
καὶ φύλαττε αὐτούς, ἐν τῇ Χάριτι τοῦ Κυρίου.

Επιβλεψον, ἐν εὐμενεΐᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκω-
σιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ τὸ κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Πρεσβείας τὰς σὰς, πλουτρῦντες Παμμακάριστε, κινδύνων ἀεὶ, λυτρούμεθα οἱ δοῦλοι σου, καὶ Θεὸν γνωρίζοντες, διὰ Χάριτος Ὁσιώτατε, Σιλουανὲ ἐκ ψυχῆς, τὸν ὕμνον σοι ἀναπέμπομεν.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήχοα Κύριε.

Σταθεράν ὡς ἐπέδειξας, ἔφεσίν σου Πάτερ ἀφιερώσεως, οὕτω πάντοτε τὸν δοῦλον σου, πολιτεύεσθαι Θεῷ ἀξίωσον.

Αεῖδου Πάτερ ἐκύκλωσαν, φλόγες τὴν καρδίαν μετανοοῦσάν σου, ὧν με λύτρωσαι τὸν τάλανα, δροσισμὸν παρέχων θείας Χάριτος.

Εἑνὸς γέγονας Ὅσιε, τὸν σταυρὸν ἀράμενος θείου Σχήματος, τὸν Χριστὸν οἰκειὸν ἔχων σοι, ᾠ με παρρησία σου οἰκείωσον.

Θεοτοκίον.

Ιεερόν ὡς ἀνάθημα, δέδεξαι Παρθένε ἐν θείῳ Ἄθωνι, τὸν σὸν δοῦλον κατασχέπουσα, μητρικῇ σου σκέπη, ἧ με σκέπασον.

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ω΄ φθη σοι Χριστός, τῷ πολέμῳ ἀτονήσαντι, καὶ ψυχῆς ἡλλοίωσε ἰσχύν, Ὅν ἀτονοῦντι, ἀντιλήπτορα παράσχου μοι.

Σῶμα καὶ ψυχὴ, εἰληφότα θεϊαν ὄρασιν, ἀνεώθησάν σου Πάτερ εὐθύς, κάμου κραυγάζω, ἀνανεούσθω ἔσω ἄνθρωπος.

Ο΄ μμα νοερόν, ὡσπερ ἄγγελος ἐτήρησας, ἐν ἀγρυπνίαις ἐκτηχόμενος, καὶ νήφει Πάτερ, διό με νήφειν καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νέωσον τὸν νοῦν, καὶ καρδίαν μου Θεόνυμφε, ἐγκατασπείρουσα τὸ σπέρμα εὐχῆς, ὡς εὐχομένῳ, τῷ Ὁσίῳ ξένως ἔσπειρας.

Ῥδὴ στ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ζωὴν σου, τοὺς ἀδελφούς οἰόμενος, δι’ ὧν εὐρισκες Θεὸν τὸν Πατέρα, Σιλουανέ, διηκόνεις προθύμως, αὐτοῖς τὴν Χάριν λαμβάνων τοῦ Πνεύματος, διό καμὲ παρακαλῶ, βλέπειν πάντας ὡς σὺ καταξίωσον.

Η γλόγησας, τῆς φθαρτῆς σου φύσεως, καὶ ἀγῶνας ὑπὲρ μέτρον ἐτέλεις, φόβον ἐν νῶ, ἔχων μήπως ἐκπέσης, τῆς Ἰησοῦ ἀγαπήσεως Ὅσιε, ἥς πάντοτε ἐμὴν ψυχὴν, ἐξαρτᾶσθαι εὐχαῖς σου μοι δώρησαι.

Τηρήσας σου, εἰς τοῦ ἄδου πέταυρα, λογισμὸν μακαριώτατε Πάτερ, τῆς ἀγαθῆς, τοῦ Σωτῆρος ἐλπίδος, μὴ μακρυνθῆναι ἠξίωσαι Ὅσιε, διὸ βοῶ σοι ἐκ ψυχῆς, ἐργασίαν τοιαύτην ἐργάζοιμι.

Θεοτοκίον.

Ελέους σου, μητρικοῦ ἀπήλαυσεν, ὁ θεράπων σου Παρθένε Κυρία, καὶ γὰρ οὐδεὶς, μετὰ πόθου προσπίπτων, οὐκ ἂν κενὸς πορευθεῖη τῆς χάριτος, ἥς δέομαι ὁ ἀμελής, ἀπολαῦσαι ἐν βίῳ μου ἅπαντι.

Διάσωσον, Σιλουανὲ σαῖς πρεσβείαις τοὺς σοὺς Δικέτας, ἀπὸ παντοίων ἐπηρειῶν πονηρῶν, καὶ φύλαττε αὐτούς, ἐν τῇ Χάριτι τοῦ Κυρίου.

Αρχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Διὰ πείρας μαθὼν τὰ θεῖα μυστήρια, τὴν ἀγάπην καλῶς πρὸς πάντας ἐναπέδειξας, ἦν καὶ νῦν Σιλουανέ, τοῖς χρήζουσι πιστοῖς, καὶ προστρέχουσι τῇ σῇ, μεσιτεία ἐπίδειξαι, πάθη ψυχῶν σωμάτων, πόρρω ἀποδιώκων, καὶ τὴν τοῦ Πνεύματος χαράν, παρέχων τὴν ἄμισθον.

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου
ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον
καὶ προσέσχε μοι.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον
(ια', 27-30)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν εἰ μὴ ὁ Πατήρ, οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ Υἱὸς καὶ ὧ ἐὰν

βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἔρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἔλαφρόν ἐστι.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σου Ὁσίου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός,
κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Ο εἰ λην σου τὴν ἔφεσιν, πρὸς τὸν Θεὸν ἀνατείνας, δρόμον τῆς ἀσκήσεως, Πάτερ Ὁσιώτατε διεπέρασας, καὶ δραγμοὺς Χάριτος, ἀποδρέφας πόθῳ, νῦν πλουτεῖς παναληθέστατα, τὴν ἑκατόμμοιραν, τοῦ Εὐαγγελίου ὡς εἴρηται, διὸ καὶ τοῖς προστρέχουσι, ρεῖθροις τῶν ρημάτων σου παρέχε, δροσισμὸν καρδίας, καὶ τρόπους μετανοίας ἀψευδοῦς, Σιλουανὲ θείου Πνεύματος, κτῆτορ καὶ διδάσκαλε.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ιεραὴν πολιτείαν τῶν μοναστῶν ἤνυσας, Πά-
τερ ἐν πολλῇ κατανύξει, καὶ ἔχων πάντοτε,
πρὸ τῶν ὀμμάτων σου, τὴν Παρουσίαν Κυρίου,
“Ὁν καμὲ ἐνώπιον, βλέπειν ἀξίωσον.

Νοῦν τετήρηκας ξένον, τῶν κοσμικῶν πράξε-
ων, καὶ θεωριῶν θεοφόρε, διὰ τοῦ Πνεύμα-
τος, συγκατερχόμενος, ταλαιπωρίαις τοῦ κό-
σμου, καὶ εὐχὰς ποιούμενος, ἃς καὶ νῦν ποιήσον.

Θρηνωδίας παρῆλθε, τῆς τοῦ Ἀδάμ “Οσιε,
χρόνος ὅτι νῦν ἀπολαύεις, Οὔπερ ἐπόθησας,
διὸ ὡς μείζονα, τὴν παρρησίαν νῦν ἔχων, τοῦ λα-
οῦ σου μνήσθητι, φιλοψυχότατε.

Θεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ ἱσταμένη, ὠκεανὸν θλίψεως, Ἄ-
χραντε ἐξέπιες ὅμως, χαρᾶς πεπλήρωσαι,
ὅτε ἐώρακας, τὸν σὸν Υἱὸν ἀναστάντα, ἧς χαρᾶς
ἀξίωσον, λαὸν ὑμνοῦντά σε.

ᾠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Οὐρανωθέντες, χορὸς Ἀπάντων Ἀγίων, ὑπὲρ
κόσμου πρεσβεύετε ἀπαύστως, ἅμα συνευχέ-
τη, Σιλουανῷ τῷ θείῳ.

Νίκτην εὐρίσκει, ὁ ταπεινῶν ἕως τέλους, τὴν
ὑψαύχενον διάθεσιν καρδίας, ἣν εὐχαῖς σου
Πάτερ, εὐροιμεν ὑμνηταί σου.

Ωῶ! τῆς ἀφράστου, φιλανθρωπίας Δεσπότη, τοῦ παρέχοντος παράκλησιν τοῖς δούλοις, Χάριν Παρακλήτου, πρεσβείαις τῶν Ἁγίων.

Θεοτοκίον.

Πάλιν Παρθένε, προσπίπτοντά με προσδέχου, ἔξαιτούμενον σὴν ἄμαχον πρεσβείαν, δι' ἧς εὐελπίζω, τυχεῖν τῆς σωτηρίας.

Ῥδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Α, γάπης τὸ ταμεῖον, σὲ καθικετεύω, Σιλουανὲ παμμακάριστε Ὅσιε, διπλὴν μοι ταύτην παράσχου, ταῖς μεσιτεῖαις σου.

Τὴν φύσιν ὑπερῆρας, Πνεύματι Ἁγίῳ, καὶ ὑπὲρ φύσιν ὡς ἄγγελος ἔζησας, οὕτω βιοῦν ὑμνητάς σου, Πάτερ ἰκέτευε.

Εὐφραίνομαι τρισμάκαρ, βίον μελετῶν σου, καὶ τοῦ Κυρίου ὄρων μέγα ἔλεος, Σιλουανὲ ὦ σωθῆναι, κάμὲ ἀξίωσον.

Ρημάτων ἀπορήσας, μίαν ἀνακράζω, φωνὴν
 ἱκέτιδα Πάτερ μακάριε, τὸν κόσμον ἅπαντα
 γνῶναι, Πνεύματι Κύριον.

Θεοτοκίον.

Αἰτοῦντί μοι τὸ φῶς Σου, τῷ ἐσκοτισμένῳ,
 Φωτοκυῆτορ ἀκτῖνα κατάπεμψον, καὶ Βα-
 σιλείας φωτὸς με, μέτοχον ποιήσον.

Εἶτα τὸ "Ἄξιόν ἐστι καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Τὸν τῆς μετανοίας καθηγητήν, καὶ φωτὸς ἀκτί-
 στού, ἀπλανέστατον μυητήν, Πνεύματος Ἁ-
 γίου, διδάσκαλον καὶ οἶκον, Σιλουανὸν ἐν ὕμνοις,
 ἀνευφημήσωμεν.

Εἰσπειρας ἐν δάκρυσι δαφιλῶς, Πάτερ θεο-
 φόρε, ὅθεν δράγματα νῦν κρατῶν, ἀρετῶν
 τῶν θείων, χορήγει τοῖς αἰτουῖσι, Σιλουανὲ θεό-
 φρον, καρπούς τῆς Χάριτος.

Πνεῦμα τὸ Πανάγιον σαῖς εὐχαῖς, ἐγκαίνισον
 Πάτερ, τοῖς τιμῶσι σε εὐλαβῶς, καὶ τὸν κό-
 σμον πάντα, ἀξίωσον πλησθῆναι, τῆς γνώσεως
 Κυρίου, μακαριώτατε.

Πίστει προσκυνοῦντας Σιλουανέ, Λειφάνων σου θήκην, χαρισμάτων ζωοποιῶν, πληρῶσον καὶ ζέσιν, ὑπάναψον ἀγάπης, ἵνα σε εὐγνωμόνως, πάντες δοξάζωμεν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἰ στρατιαί...

Τὸ Τρισάγιον, τὰ συνήθη τροπάρια, ἐκτενῆς
καὶ ἀπόλυσις, μεθ' ἣν τὰ ἐξῆς

Ἦχος β'. "Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Δός μοι, τὴν τοῦ Πνεύματος χαράν, δός μοι τῆς ἀγάπης ὦ Πάτερ, τὴν τελειότητα, δός τὴν ἐπιπόθησιν, τοῦ γλυκυτάτου Χριστοῦ, ἀρετῶν τὴν πληρότητα, ταπεινώσιν θεῖαν, ἵνα πνευματέμφορος, ὅλως δοξάζω σε, "Ὅρους τοῦ Ἁγίου ἢ δόξα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας τὸ στόμα, ὦ Σιλουανέ θεομακάριστε.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Ἐκ παντοίων κινδύνων...

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε...

Καὶ τέλος τό Δι' εὐχῶν.

Στίχοι ἱκετικοί.

Πλήρωσον ὁδοὺς τοῦ ἀθλίου μου βίου,
ὦ Σιλουανέ, Πνεύματος Παναγίου.

ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«Ἦγάπα πολὺ ὁ Γέρων τὰς μακρὰς ἱεράς ἀκολουθίας ἐν τῷ ναῷ, ἀπεράντως πλουσίας εἰς πνευματικὸν περιεχόμενον, καὶ ἐτίμα τὸ ἔργον τῶν φαλτῶν καὶ τῶν ἀναγνωστῶν, καὶ πολὺ προσήχετο δι' αὐτούς, παρακαλῶν τὸν Θεὸν ἵνα βοηθῇ αὐτούς, ἰδιαιτέρως κατὰ τὸν καιρὸν τῶν ὄλονυκτίων ἀγρυπνιῶν».

μιν Σιλου α α νε ε τοι ο ις τι ι μω ω ω σι ι ι ι βε

ΕΝ ΤΩ. ΜΕΓΑΛΩ. ΕΣΠΕΡΙΩ.

ΔΟΣΑ ΗΧΟΣ λ π α σσ π α

π

φι λαν θρω πο τα α το ο ος Θε ε ος Χρι
στος ο ο ο Κυ υ ρι ι ι ος νε αν πα

ρα κλη η σι ι ι ν η η μιν επ ε σχα των και Ευ αγ

γε ε λι ι ι ο ο ον ε ε ε μ π ν ο υ ν ει κο να τε Αυ του

ου ου ου α α κη λι ι δω ω ω τον Σι λου α

νο ον τον πα α μ μα κα α α ρι ι ι ι σ τον ε χα

ρι ι ι σα α το ο προς ον ως πα α τρι α

τε νι ι ι ι ζο ο ο ον τες χα ρ μο νη η ης πλη ρου

ου ου με ε ε ε θα και ωως α αφαα λη οδηγον του
 ου ου τον ε ε ε χο ο ο οντες την πο ρει αν προς θε
 ον α φο ο ο ο βωως ποι ου ου με ε ε θα ο
 θεν ευ γνω μο ο ο νως α να α αφω νου ουντες προς αυ το
 ο ον α α να κρα α ζο ο ο μεν δο ξα α βοι
 Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ο εν ε κα βτη η γε νε ε
 α ως α στε ρας πολυ υ φω ωω τος τους α γι ους οσ
 εν δει κνυ υ υ με ε ε ενος δι ω ων βε
 τον α νε οπε ρο ον Η η η λι ι ι ι ον βλε
 ποντες φω ω τι ζο ο ο με ε ε ε θα

ΔΟΣΑ ΤΗΣ ΛΙΤΗΣ

ΜΧΟΣ λ̣ ḡ πα

π
ḡ

ν̣ πνευ̣ μα̣ τι̣ α̣ γι̣ ω̣ τον̣ ζω̣ ων̣ τα̣ χρι̣ σον̣

ε̣ ε̣ ω̣ ω̣ ρα̣ α̣ κως̣ το̣ πε̣ ρι̣ς̣ ἑ̣ ὁ̣ ο̣ ν̣ τη̣

ης̣ ζω̣ ω̣ η̣ς̣ ει̣ λη̣ φας̣ Σι̣ λου̣ α̣ νε̣ ε̣ ο̣ ο̣ ο̣

ει̣ ω̣ ω̣ ω̣ τα̣ α̣ α̣ τε̣ και̣ ἑ̣ υ̣ μ̣ μο̣ ρ̣ φο̣ς̣

γε̣ νο̣ με̣ νο̣ς̣ τη̣ς̣ ει̣ κο̣ ο̣ ο̣ νο̣ ο̣ς̣ α̣ αυ̣ του̣ α̣ νω̣ ω̣ ρ̣

θ̣ω̣ ω̣ σ̣ α̣ς̣ πολ̣ λα̣ α̣ α̣ς̣ ι̣ γ̣ νυ̣ υ̣ υ̣ α̣ς̣ πα̣ ρα̣ λε̣

λυ̣ με̣ ε̣ ε̣ εν̣ ω̣ν̣ τη̣ς̣ α̣ μα̣ αρ̣ τι̣ ι̣ α̣ς̣ τω̣ δυ̣ ε̣ βα̣

στα̣ α̣ α̣ κ̣ τω̣ βα̣ α̣ α̣ ρ̣ ει̣ και̣ ε̣ μ̣ π̣ ει̣ ρ̣ ι̣ α̣ β̣ ι̣ ι̣

ω̣ ω̣ ω̣ σ̣ α̣ς̣ τη̣ν̣ α̣ να̣ στα̣ α̣ ει̣ ι̣ ι̣ ι̣ ν̣ τη̣ς̣ ψυ̣ υ̣ χ̣ η̣ς̣

την εις θε ο ον πι ι ιστιν εδραι ο τε εραν

ει ειρ γα α α ω κ περι λαμπομενος τω θα βω

ρι ι ι ω φω ω ω τι Δι ο ο του του

κη ρυξ πατερ γε γο ο νας ου ου ου τως οι κο νο

μη βαντος σοιοι του θε ε ου και παρ η μων δε

ε χη ευ γνω μο ου νης τα α ψελ λι ι ι ι

σμα α α τα ανθ ων πα ρα α χου ταις α ητ

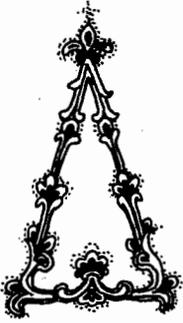
τη τοις σου ου ε ε ευ χαις την χα ρι ιν του

πνε ευ μα α τος

ΗΧΟΣ Λ Δ ΝΗ

ν
Δ

Α
ε χου και μη α α α πορ ρι ι πτεε

συμπα θε στα τε ε πα α ατερ Δ την αι

νε ειν τα αυ την την μι ι κραν πλην ο μως φι ι λο

πα α α το ο ο ο ρα Δ τι ει γα αρ λο ο ο

χοις ο ο ο ο ο ει ι ι ι ι ε τον θ αυ μαστον

σου ου βι ι ι ον ε ε παι νε ε ε ε ω

ω ω ω μαι Δ Ο τι ι γε ε ε γο ο ο ο

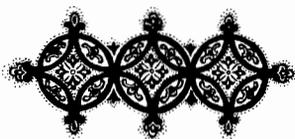
νας των πα λαι ω ω ων α εκη η τω ων ι ι ε ο ο

βα α αυ μι ι ι ι ος Δ και αι αι αι ο ο

δη η γεις προς την γνω ει ν του θε ε ου πε πλα

νη με ε να ας ψυ υ υ χας π ω σπερ α στη
 ηρ ε ω θι ι νος εν νυ κτι ι βα θειει
 ει ει α τη ης εκο ο τω ω δους α μαρ τι ι
 ι ι ι ας θι και την κτηβιν δι ι ι δα α α
 σκεις του Πνευ μα α τος ου ου λο ο γι στι ι
 κως αλ λα α α βι ω μα α τι ι ι
 κω ως θι Ο θε εν σε Σι λου α α α νε ε
 ε λε ε ε ε ε ο ρων τες ε ε εκ πλη ητ
 το ο ο με ε ε ε θα θι και μα κα ρι
 ι ζο ο μεν την ε νε γκα με ε νην σε ε χω
 ω ω ραν θι την δε ε πνευ μα τι ι κη

ην σου πατρι ι ι δα α με ε γαα λυ υ
 υ νοο ο ο μεν Δ εν η και της α γι ο ο
 ο τη η τος πλη η ρης γε ε γο ο ο νας Δ
 πρε βεβυ ε δε ε ο ο ο ο με ε ε ε θα
 Δ των Α θω νι τω ων η ε ε χα α α
 τη και με γα α λη η η δο ο ο ο ο ξα
 Δ υ περ η μω ω ω ων προς Κυ υ υ ρι
 ι ι ι ον

ΨΟΞΑ ΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

ΗΧΟΣ π̣̣̣̣ Πα

π
9

ε γα σου το ε λε ος τρι βα α

γι ι ε ε Κυ υ υ ρι ι ι ε

και πως α ξι ως τας δυ να στει ει ας σου

εκ δι η η γη η ω ω ω με ε

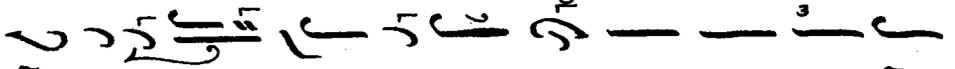
ε ε θα α νε πλα σας γαρ η μας τω

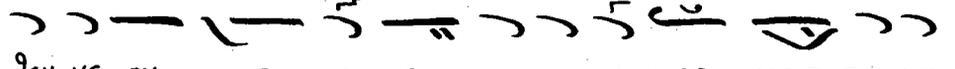
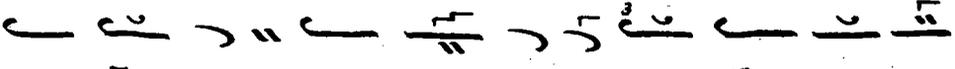
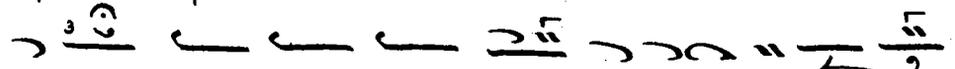
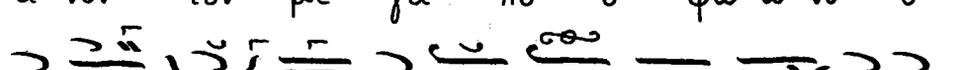
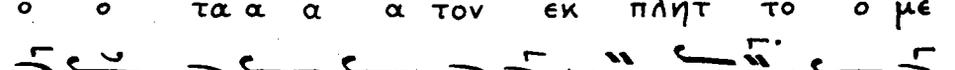
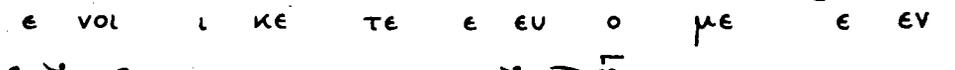
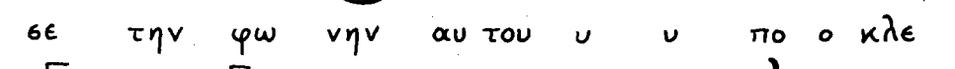
Πνευ μα τι σου τω α α γι ι ι ω και μα

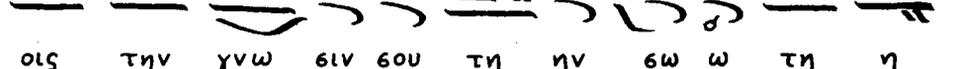
κρυν θε ε εν τας α α ω ω ω τως της

πα τρι κης ε στι ι ι ι ας πα λιν

ε πα νει θε η γα α γε ες ε πεν

 δυ υ υ υ υ υ εας τη α λουρ χι δι

 των χα α ρι ι ι εμα α α των 9 0

 δεν νε ον ε ε ε χο ο ον τες μαρ τυ ρα

 της δω ρε ε α α α ας σου Σι λου α

 α νον τον με γα λο ο φω ω νο ο

 ο ο τα α α α τον εκ πλητ το ο με

 ε νοι ι κε τε ε ευ ο με ε εν

 δε την φω νην αυ του υ υ πο ο κλε

 ε ε ε πτο ο ο ον τες 9 δος τοις λα

 οις την γνω ειν σου τη ην εω ω τη η

 η ρι ι ι ι ον 9 δος τοις λα α α

Περιεχόμενα

Πρόλογος	7
Πρᾶξις Πατριαρχική καὶ Συνοδική τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πα- τριαρχείου	9
᾽Εγκρισις Ἱερᾶς Κοινότητος Ἁγίου ᾽Ορους	11
Μικρὸς Ἑσπερινὸς	15
Μέγας Ἑσπερινὸς	19
Λιτὴ	24
᾽Ορθρος	29
Θ. Λειτουργία	56
Παρακλητικὸς Κανὼν	59
Μουσικὸν Παράρτημα	75

Α' έκδοσις 1991
Β' έκδοσις 1995

© Ἱερὰ Μονὴ Σίμωνος Πέτρας, 630 87 Δάφνη - Ἁγίον Ὄρος.

Ἐκτύπωσις: Γραφικαὶ Τέχναι Γεωργίου Δεδούση, Ἀνδρέου Γεωργίου 28,
Θεσσαλονίκη.

Σχέδια - ἐπίτιτλα - φωτογραφία: ἐκ τοῦ ἀρχείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Τονισμός, καλλιγραφίαις μουσικῶν χειμένων - Γενικὴ ἐπιμέλεια ἐκδόσεως
ὑπὸ ἀδελφῶν τῆς Ἱ. Μονῆς.